Newman Voice

LEAD KINDLY LIGHT

Vol. XI

1974–75

Published by the Principal, Newman College, Thodupuzha.

Edited by: Devadasan R.
Printed at: Mar Mathews Press, Muvattupuzha;
Blocks and cover by: Antony's Kottayam
Photos by: Metro Studio, Thodupuzha

Board of Editors

Prof. U.V. John
Principal

Fr. Paul Tharaniyil
Vice-Principal

Mr. P. K. Kuriakose

Mr. P. M. Pathrose

Mr. Manuel Thomas

Mr. Antony K. I.

Mr. N. V. Thomas

Devadasan R. III B.A.
Chief Student Editor

Joy Joseph II B.A.

Kurian Mathew II B.Sc.

My Gratitude Towards

The Principal
The Vice Principal
The Bursar
The Staff Editor
Associate Student Editors
Artists
Mar Mathews Press, Muvattupuzha
Antony's -Kottayam
Advertisers
Metro Studio, Thodupuzha
and
All those connected with this annual member.

Our Patron
Rt. Rev. Dr. Mathew Pothanamuzhi, Ph. D., D. D.

Our Principal

Prof. U. V. John M.A.

In Loving Memory of

Sr. Melanie

Editor's Page

It is customary for a Student Editor to write something about the college magazine. There is no reason why I should deflect from this traditional formality.

I am happy to present the annual magazine for the year 1974–75. The publication of this magazine is too late because of certain unavoidable circumstances. Work on this magazine has been aborious but most rewarding task. A college magazine is said to be an image of its academic, social and cultural activities. I believe this magazine comparatively high quality standard in its articles.

I am grateful to the contributors for their valuable co-operation in enriching this magazine. I apologize to my friends whose article could not be included due to the space limitations. I am thankful to the Editorial Board, especially to the Principal, and the students who have strained every nerve to make this endeavour a success.

With best wishes to our readers and well wishers,

Editor

R. Devadasan

ANNUAL REPORT
NEWMAN COLLEGE 1974–'75

Ladies and Gentlemen,

I deem it a privilege to present before you this short report regarding the working of Newman College during the academic year 1974–'75.

Strength: The strength of the College at present is 1784 distributed as below.

I Pre-degree	—	553
II Pre-degree	—	522
I D.C.	—	234
II D.C.	—	219
III D.C.	—	256

of this 916 are girls.

Staff:

We are fortunate in having an efficient and devoted team on our staff. At present there are 66 members on the teaching staff and 44 members on the non-teaching staff. There were only slight changes on the staff this year. Dr. Mrs. Aleykutty Mathew, who rejoined the college after her period of deputation in the State Institute of Languages took long leave and left for the States and Kum. Ceenamma Jacob whose services were terminated at the close of the last academic year was reappointed. Rev. P. J. Paul, lecturer in English was granted leave for the year and in the Department of English Kum. Monica Thomas and Kum. C.P. Marykutty were appointed junior lecturers. On the Non-teaching staff four new appointments vis. that of M/s. Mathew Koottumkal, Allesh E. S., Joseph K.M. and Mathew Joseph were made in the Last Grade. I regret to note here that Rev. Sr. Melani gentle affectionate and dutiful sister who was working in the College Library expired on the 28th June, 1974. May her soul rest in peace.

Rules

The college kept up a high standard in academic results of degree classes and more especially of the second year degree; while there was a slight fall in percentage of results of the Pre-degree, which I hope will be made up this year. The analysis of the results is as under.

Pre-degree Aggregate 26.7% First class–17
Second class–60

English	– 32%	Economics	– 63.6%
Hindi	– 68.5%	W. History	– 79.5%
Malayalam	– 80%	Civics	– 76.1%
Maths.	– 49.6%	Commerce	– 74.5%
Physics	– 72.8%	Opt.English	– 46.7%
Chemistry	– 73.4%	Logic	– 84.5%
Biology	– 77.5%		

Degree classes

Second Year B.A.: English	– 50%
Hindi	– 81%
Malayalam	– 95%
Second Year B. Sc.: English	– 80%
Hindi	– 96%
Malayalam	– 88%
Statistics	– 82%
Physics	– 98%
Mathematics	– 45%
Chemistry	– 92%
Botany	– 92%
Final year B.A. : Literature	– 48%
History	– 45%
Economics	– 65%
Final year B.Sc. Mathematics	– 30%
Chemistry	– 75%
Zoology	– 90%

Extra Curricular activities

Our students were taking very keen interest in extra curricular activities. College Union elections were conducted on the 22nd of October. Sri N. M. Sunny was elected president and Sri. Xavier Mathew secretary. The oath of office was administered to the various office bearers soon after that. The Union was inaugurated by Hon. Justice George Vadakel of the High Court of Kerala.

A number of meetings in which distinguished men from various spheres took part. Debates, symposiam etc. were organised by the various associations. The guests include Prof. P. M. Chacko and Prof. K. Ramakrishna Pillai of St. Thomas College, Palai, Prof. P. V. Varghese of Nirmala College, M/s. Thomas Mathew and K. P. Sasidharan of Maharajas College, Mr. A. C. Jose, Mr. Ebrahimkutty Sahib, Mrs. Pennamma Jacob, M. L. A., Mr. P. J. Joseph M. L. A., Mr. Vaikam Viswan, Mr. C. J. Chacko, Mr. P. C. Joseph, Mr.K. Narayana Pillai, Mr. T.P. Gopinath A.S.P., Mr. U.P.R. Menon, Dy. S. P. etc. The staff and students collaborated on many occasions in debates. A twoday arts festival was conducted, in which a number of One act plays, dances, musical concerts, monoacts, fancy dress competitions etc. were conducted. Our student won trophies at the drama competitions conducted at the M. G. M. Arts Club West Kodikulam and at the Mar Athanasious College, Kothamangalam. Sri. Jose T. Thomas was judged the best actor at the M.A. College.

Sports and Games

Very lively interest was shown by our students in sports and games. Our volley ball team was the Zone winners. Our sports secretary V.G. Babu was selected to the University Athletic team. Avirachen K.J. got the 3rd place in 800 meters in the State Athletic meet. Idukki District Sports was conducted on our grounds. Both the mens' trophy and the boys' trophy were won by us. Gervasis Thomas was selected to the District Volley ball team. We presented our Cricket team for the first time this year at the Inter Collegiate meet. Our Foot ball and Basket ball teams also won a few matches. The college sports meet was inaugurated by Mr. Simon Manjooran, D. I. G., Central Circle.

C. S. U.

The C.S.U. has been very active this year too. They organised work camps, Seminars, debates excursion etc. regularly. They were actvie in relief programmes as well.

S. L. C. O.

The unit of the S.L.C.O. functioning in the college is interested in brushing up the literary talents of our students.

N. C. C.

The N.C.C. was more active this year. Sri K.I. Antony who is in charge of the unit is scheduled to undergo his pre Commission training this summer.

Excursions

A number of excursions and study tours were conducted. The members of the staff went on an excursion to the project areas at Moolamattom and Idukki. The teaching staff of the college had a oneday get together at Nirmala College, Muvattupuzha with their counterparts there. Msgr. Mathew Vellankal, the Manager of both the colleges also took part in the get together.

Library and Reading Room

The beautiful library building constructed by the assistance of both the management of the college, and of the University Grants Commission was opened formally by our beloved patron on the reopening day of the college–June 3rd 1974. It has provided a very convenient place for those interested in acquiring knowledge.

Before concluding this report let us raise our hearts in thankfulness to almighty God who showed us our path this year. Let me next place on record my heartfelt thanks to the members of the staff both teaching and non-teaching, to the office bearers of the College Union and to all my affectionate students for cooperating with me in the smooth functioning of this college. In this context remember with gratitude the care and consideration we receive from our patron the Bishop and prayerfully wish him a speedy recovery from his present illness.

And now to you respected Chief guest of the day Mr. Lazo M. Zakula, who has been very kind in accepting our invitation and to you, distinguished speakers of the day, let me, express our gratitude.

Thanking you all once more, let me present this brief report of the working of Newman College during the academic year 1974–'75.

Thank you all.

Prof. U. V. John,
Principal.

Aicuf Annual Report

It is with much pleasure and satisfaction that we report the activities of the AICUF unit of our college during the year 1974-1975

A good number of the students actively participated in the activities of AICUF. The election of the office bearers took place on 10th October 1974

President:	Mr. Joseph T. M.
Vice-President:	Miss Aleyamma K. I.
Secretary:	Mr. Chacko M. T.
Joint Secretary:	Miss. Alice. V. Thomas.
Councillors:	Mr. George Joseph M. Kuriakose K. T. Sebastion K. B., Miss Susamma Mathew and Miss. Leelamma Thomas.

Sri E. M. Jose and Celinamma Joseph lightening a lamp inaugurated the activities of this year on 3rd September 1974

In the inaugural address stress was laid on the importance on Social-Cultural activities. To facilitate the activities of the year six separate groups were formed. Sri. Aprem K. A. gave the introductory talk on the Solemn occasion. We are glad to note that our delegates attended seminars at St Thomas college Palai and at Nirmala college Muvattupuzha. We conducted 3 one-day seminars and ,six work camps. It is with much satisfaction that we report that our delegate visited the relief camp at Ademali and they distributed clothes, stationaries, sweets etc. We constructed a house for a poor man and helped four people to repair their old ones. We organized a picnic to Kurishumala-Vagamon. The concluding function and the Grand social was conducted on 22nd March 1975.

We recall with Gratitude the Guidance and help we received from the principal, Vice-principal and specially to Rev. Fr. Thomas Thudianplackal our chaplain. Our sincere thanks are due to our advisers specially to Sri. Aprem K. A; Antony K. I. Miss Monica Thomas; Miss Marykutty C. P; Rev. Sr. Birtha and Rev. Sr. Lisseu for their valuable help and guidance We thank the teaching and non-teaching staff who have in some way contributed to the successful working of our unit. Thanking all the office bearers, members and well-wishers we conclude this report.

3-4-1975

Chackoo M. T.
and Alice V. Thomas.
(Secretaries.)

Report of the English Association

With immense pleasure and satisfaction I place before you the report of the English Literary Association of Newman College during the academic year 1974-75.

The inauguration of the association was held on 5th February 1975. Mr. O. T. Varghese M. A. L. L. B. with his speech on 'students and politics, inaugurated the association. Prof. T.S. Thomas was nominated the director of the association. Under his guidence various literary competitions were held in connection with the college day celebrations. A debate on "Frailty thy name is woman" was also held in which students alone participated. In short our activities of this year have been a tremendous success.

Let me take this opportunity to express my deep gratitude to our beloved Principal Prof. U. V. John, who is a great source of inspiration for us and our respected staff of the English department, especially to the director for their valuable guidence and co-operation.

Thanking You,

Secretary
Joe Joe Mathew.

Report of the Fine Arts Club

The academic year 1974-75 was a noval and splendid one in the history of Fine Arts club. The activities of the Arts club commenced with the election of the office bearers. Mr. P. S. Stephen was elected secretary, Mr. K. G. Gopalakrishnan Nair M. A, Mr. N. V. John M. Sc, and Mrs. Kochuthresia Thomas M.Sc. were nominated directors of Dramatic club, music club and Dance club respectively. The club was inaugurated by famous "Hasya Samrat" Nellikode Bhaskarn. The Dramatic club staged the drama "venal".

The Music club conducted ganamela and dance club conducted two dances, one by Molly Mathew and another by Shaji T. K. on the occasion.

The dramatic club participated in the inter collegiate dramatic competition held at Kothamangalam and won the first prize and best actor prize and got a "Golden Thamara Cup". Jose. T. Thomas was selected the best actor. We also participated in the All Kerala One Act Play competition held at West Kodikulam. There also we won the first prize.

Activities of the club were highly entertaining. The club also conducted a two day Arts Festival. On the occasion of the College Day Celebration we staged two dramas.

I take this opportunity to express my hearty thanks to our beloved Principal Prof. U. V. John. M. Sc. for his able and inspiring guidance. I extend my hearty thanks to Mr. K. G. Gopalakrishnan Nair. M. A. and the members of the staff for their valuable and enthusiastic guidance in our various activities. And I thank collectively and individually all the members of the Fine Arts Club for their whole-hearted co-operation.

P. S. Stephen
Secretary,
Fine Arts Club

Annual Report of the Arts Association

It is with heart felt pride and gratitude that I present before you the annual report of the activities of the arts association.

In the college Union election Raju John (I B. A. Eco.) was elected the secretary of the association. Mr. Joseph Kottaram was appointed the director of the association.

The activities of the association was formally inaugurated by Smt. Pennamma Jacob M. L. A. before a raptly attended audience. Mr. P. J. Joseph M. L. A, Mr. Vaickom Vizwan, Mr. A. C. Jose actively participated in the symposium conducted in connection witht he inaugural function. The association functioned satisfactorily giving emphasis to "political education."

An extra ordinary gathering was held under the auspices of the association to discuss the relations between the students and the police department.
Mr. T. P. Gopinadh I. P. S. (A. S. P. Moolamattam)
Mr. U. P. R. Menon I. P. S. (D. Y. S. P. Muvattupuzha)
Mr. P. A. Mathew (Circle Inspector Thodupuzha)
were the representatives who attended the discussion from the police department. N. M. Sunny, K. V. George, P. D. Francis, Joseph Augustine, Miss. Marreena George, James M. Parathazhan and T. S. Chandra-Sekharan were the student participants.

Before concluding this brief report I have to thank our beloved principal, vice principal, Mr. Joseph Kottaram M. A. and our teaching and non teaching staff for their valuable guidance. I have to thank the students who rendered valuable co-operation in the working of the association.

I extend my sincere and heartfelt thanks to you all.

Raju John
Arts asso. secretary

Thodupuzha
5-6-1975.

Annual Report of the College Union

Chief Guest Mr. Lazo. M. Zakula, Mr. Thekkinkadu Joseph, Mr. Madavana Balakrishna Pilla, Beloved Principal, members of the staff, ladies and gentle men,

It is with great pleasure and pride and the sense of satisfaction that I present before you the annual Report of the activities of the college Union.

The elected office bearers of the college Union took charge of their office after taking the solemn oath before the principal.

The following were elected the offiice bearers of the college Union-

Union chairman- N. M. Sunny.
General Secretary- Xavier Mathew.
Councillor to the Uni. Union- T. M. George.
Fine arts club Secretary-P. S. Stephen.
Chief student Editor- R. Devadasan,
Sports Secretary—Babu V. G.
English association Secretary- Joe Joe Mathew.
Malayalam Asso. secretary— Joy Joseph.
Hindi association secretary- Kurian Mathew.
Arts association secretary- Raju John.
Science association secretary- T. K. Kuriakose.
Commerce association secretary- Joseph Kurian.
Pre-Degree Representative- Joseph Augustine
Degree ladies representative- Mercykutty Abraham.
Pre-degree ladies representative- Annie Joseph.

The Union executive committee comprises the Chairman G. secretary, Councillor, Editor and all other representative of various subject associations.

The college Union was formally inaugurated by Hon. justice George Vadakkel (High court of Kerala) on 17th December 1974. The variety entertainments presented by the fine arts club on the occasion made the inaugural function colourful.

The college Union of this year took effective steps to introduce various important personalities of political, commercial literary and social fields to our students. The college Union presented various functions which were special features of this year.

The Fine arts club was very active this year. It was able to detect the latent talents and dormant faculties of the students. Our Fine arts

club took part actively in inter collegiate and other competitions and won many trophies and prizes.

Our college Union probably was the first in our state to conduct a symposium with the active participation of both police officers and students on the subject. How to create better relationship between students and police department. Another symposium was conducted on the subject j.p. movement against curruption in which two members of the legislative assembly and other leading political leaders took active participation.

We conducted a debate "on the future of Indian Democracy" in which leaders of various leading students organisations expressed their views.

Under the auspices of our Malayalam association we published a manuscript magazine which was able to bring fourth the dormant buds of literature.

Mesers P.J. Joseph M.L.A, A.C. Jose, Viakom Vizwan, P.C. Joseph, Smt. Pennamma Jacob M.L.A., Mr. Nellikodu Bhaskaran, Mr. T. P. Gopinadu IPS, Mr. U.P.R. Menon I.P.S., Mr. O.T. Varghese M. A. LLB. Mr. K. P. Sasidharan M. A. Mr. M. K. Sanu etc. were some of the outstanding personalities who visited the college during this scholastic year.

The college union was successful in creating an atmosphere of peace and understanding among students. Students actively took part in the various functions of the college union.

Before I conclude, let me express our special gratitude towards the Metro-studio for the sincere and valuable co-operation in presenting best photos of the various functions of this year. I thank the Principal, the Bursar, all teachers and members of the non-teaching staff and students for having offered their valuable co-operation in the activities of the Union. I also make this opportunity to thanks Mr. Lazo M. Takula, Mr. Thekkinkadu Joseph Mr. Madavana Balakrishna Pillai for being kind enough to be in the midst of us this day.

I once again thank one and all sincerely on behalf of the College Union.

Thanking you

General Secretary,
Xavier Mathew.

Thodupuzha,
25th March 1975.

Report-Sports Association

The Sports Association came into existence with the election of its officebearers. Mr. V. G. Babu was elected secretary, Mr. Jacob Jose and Mrs. Mary K. V. being directors.

The association was inaugurated by Mr. Simon Manjooran I. P. S., D. I. G. of police in a colourful march past conducted by the athletic team of the college.

Various teams of our College took part in a number of competitions conducted in college and university levels.

Our volley ball team won the zone championship and was 3rd in the university and was runners up in the Irinjalakuda Christ College trophy. Lukose N. K. and Garvasis Thomas were selected to University and District teams respectively.

As for the athletic team V. G. Babu won the 1st place for 800 mts. race in Kerala university for the 3rd time continuously and was selected to represent university. Avirachan K. J. won the 3rd place in Kerala State Amatur Athletic meet. Miss Valsamma Mathew won the 2nd place for high jump in the inter collegiate meet at Trivandrum.

Other teams like Foot ball team, Basket ball team, Cricket team etc. took part actively in many tournaments.

Annual athletic meet was conducted colourfully. Valsamma Mathew won the Individual championship in tract and field events for women and Avirachen K. J. and Lukose N. K. were men champions.

In the inter class tournaments I P.D.C. won the Volley ball trophy. 3rd D.C won the Foot ball and Basket ball trophys in men section. 3rd D.C won the over all championship in track and field events. In the Cricket match the science group defeated the Arts students.

A 'Chess' competition was conducted under the auspices of the Sports Association. Soman of I B. Sc. Maths won the title.

In women's section PDC group won the volley ball trophy and championship in athletics. In tennicoit 1st DC won the trophy.

I avail myself of the occasion to extend my gratitude to our beloved principal. Thanks are also due to Mr. Jacob Jose and Mrs. Mary K. A. directors of Physical Education. I thank all the members of the staff and non-teaching staff and student friends for their kind co-operation.

Sports Association Secretary.
V. G. Babu

Report of the Science Association

It gives me great pleasure to present the annual report of the Science Association. Inspite of the scarcity of time and all other inconveniences, the association could work the best for the benefit of the students during this academic year.

The Science Association was inaugurated by Prof. P. M. Chacko B.A; B. Sc. (Hons), St. Thomas College Palai and Mr. S. Sivadas M. Sc; C. M. S. College Kottayam spoke on the occasion. A grand symposium was conducted on 20th March 1975. It was a great success. A Quiz competition also was conducted under the auspices of the association.

Looking back to the colourful days of this accademic year, my heart becomes excited with emotions of gratitude. Words fail to convey my heart felt thanks to our beloved principal prof. U.V. John and the Director of the association prof. V. M. Ouseph who have ever been a source of inspiration and guidance in all our activities. I thank all the members of the staff for their sincere co-operation and good will.

Kuriakose T. K.
Secretary.

Commerce Association

I have great pleasure to present a brief report of the various activities of the Commerce Association, for the academic year 1974-75. Commerce students are only a minority, when compared to other association, in Newman College. I feel proud of my companions for their responsibility and co-operation in the working of the association.

The activities of Commerce Association commenced with the election of office bearers. Mr. Joseph Kurian C. was elected the representative of the Association. Sri K. V. Devassy M. com. was appointed the director of the association.

Inauguration of commerce Association was conducted on 21st February 1975. Sri V. K. Mohamedkutty Sahib (President all Kerala Rubber Marketting Federation) inaugurated the association. Prof. Ramakrishna-pillai (Head and professor of statistics St. Thomas College, Palai) delivered an excellent speech on this occasion.

I display my tribute to our patron Rev. Fr. John Vallamattam, who was a guide and an advisor of our association.

I am taking this valuable opportunity to thank our principal, and Sri K. V. Devassy who was the heart and soul of our Association. I conclude this report with a word of thanks to the teaching staff and non-teaching staff. Also I thank all the members of this association.

Thanking you

Joseph Kurian C.

Commerce Representative

DECLARATION ABOUT

Ownership of Newman College Annual

Place of Publication	—	Thodupuzha
Periodicity	—	Annual
Printer, Publisher & Editor	—	Principal, Newman College, Thodupuzha.
Nationality	—	Indian
Address	—	Newman College, Thodupuzha.
Owner of the Annual	—	" "

I, Prof. U. V. John, hereby declare that the particulars given herein are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-

U. V. John,
Principal.

Thodupuzha.
30th May 1975.

മലയാളവിഭാഗം

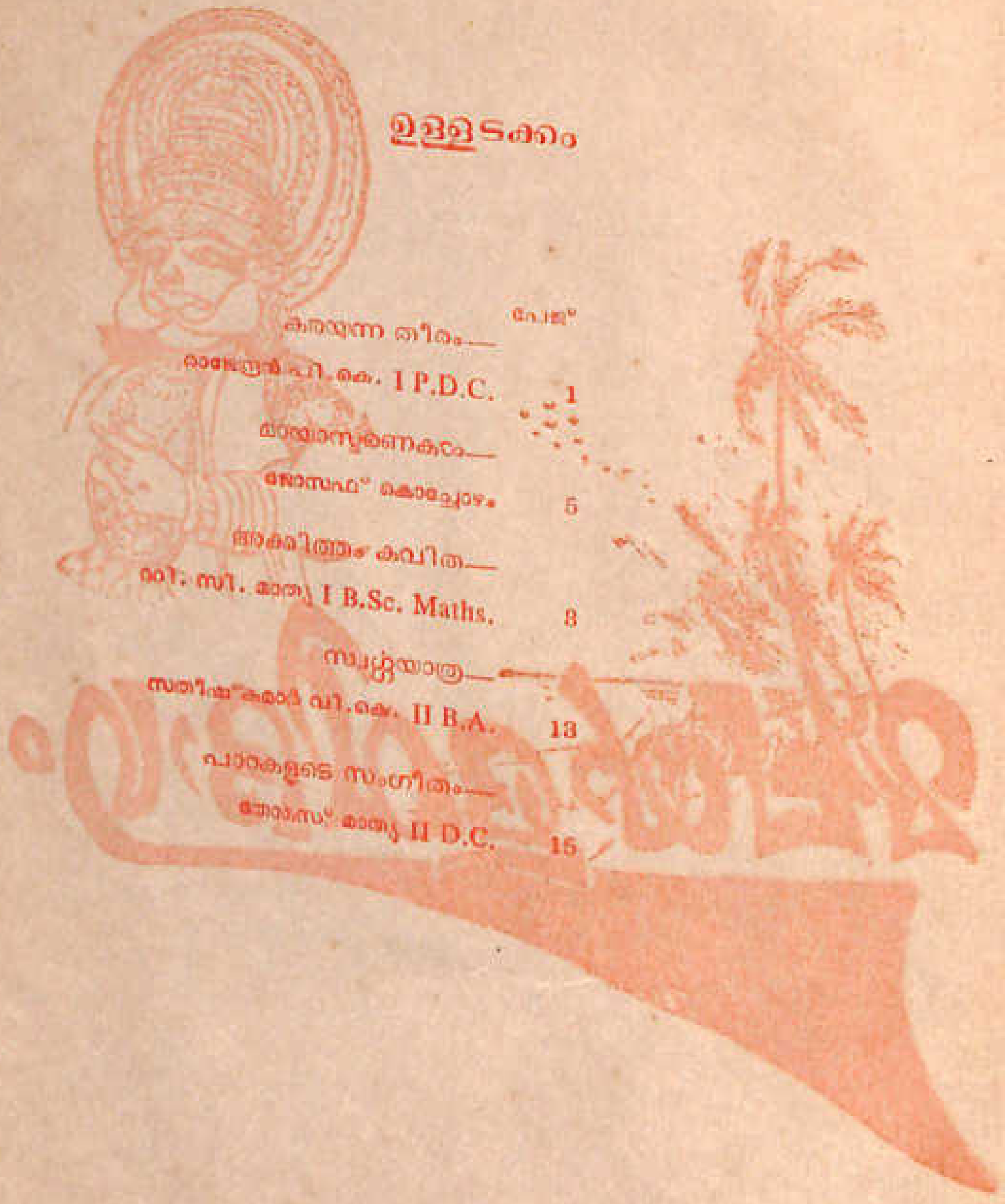

ഉള്ളടക്കം

പേജ്

കരയുന്ന തീരം—
രാജേന്ദ്രൻ പി. കെ. I P.D.C. 1

മായാസ്മരണകൾ—
ജോസഫ് കൊച്ചോറം 5

അക്കിത്തം കവിത—
റി. സി. മാത്യു I B.Sc. Maths. 8

സ്വപ്നയാത്ര—
സതീഷ്കുമാർ വി. കെ. II B.A. 13

പാറകളുടെ സംഗീതം—
തോമസ് മാത്യു II D.C. 15

മലയാളം അസോസിയേഷൻ 1974-'75

ഇല്ല, ഈ റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്ക് ഏറെ ആഹ്ലാദം തോന്നുന്നില്ല. വിചാരിച്ചത്ര അസ്സോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനം ഭംഗിയാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നതുതന്നെ കാരണം. ഒരു ശോഷിച്ച കീശയും കൈവിരലിൽ എണ്ണാവുന്ന ആളുകളുമായി ഒന്നും ചെയ്യാനാവുമായിരുന്നില്ല, എന്നതാണ് വാസ്തവം. എങ്കിലും, ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഓണം വിളമ്പുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുക.

1974 ഒക്ടോബർ 22-ാം തീയതി നടന്ന കോളേജ് യൂണിയൻ ഇലക്ഷനിൽ ജോയി ജോസഫ് (രണ്ടാം വർഷം, ഇംഗ്ലീഷ്) മലയാളം അസ്സോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. താമസിയാതെ തന്നെ ഏ. റ്റി. ജോൺ എം. എ അസ്സോസിയേഷന്റെ ഡയറക്ടറായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

1975 ജനുവരി 22-ാം തീയതിയായിരുന്നു അസ്സോസിയേഷന്റെ ഉത്ഘാടനം. പ്രസിദ്ധ നിരൂപകനും വാഗ്മിയുമായ മഹാരാജാസ് കോളേജദ്ധ്യാപകൻ ശ്രീ തോമസ് മാത്യു എം.എ. ആയിരുന്നു ഉത്ഘാടകൻ. അദ്ദേഹം മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ പുതിയ ചാലുകളേക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയുമുണ്ടായി. പണ്ഡിതനും ചിന്തകനുമായ കെ. പി. ശശിധരൻ എം. എ. ആയിരുന്നു പ്രസംഗകൻ. സമകാലീന സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക പ്രശ്നങ്ങളേക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് കാര്യമാത്രപ്രസക്തമായിരുന്നു. മലയാളം അസ്സോസിയേഷൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'അഗ്നിസങ്കീർത്തനം' എന്ന കയ്യെഴുത്തു മാസികയുടെ പ്രകാശനവും യോഗത്തിൽ വച്ച് ശശിധരൻമാഷ് നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി. വിവിധ കലാപരിപാടികളും യോഗത്തിന് കൊഴുപ്പേകി.

അധികം താമസിയാതെ അസ്സോസിയേഷന്റെ കീഴിൽ ഒരു പ്രസംഗസമിതി രൂപീകരിച്ചു. ഒൻപതു വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു അംഗങ്ങൾ.

ഫെബ്രുവരി 18-ാം തീയതി അസ്സോസിയേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ചർച്ചാസമ്മേളനം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. 'കലാശാലാ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രാദേശിക ഭാഷയിലാക്കണം, എന്നതായിരുന്നു ചർച്ചാവിഷയം. ശ്രീ ജോസഫ് കൊട്ടാരം എം. എ. അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേ

യത്തെ എതിർത്തുസംസാരിച്ചതു് ശ്രീ കെ. എ. അബ്രഹാം എം. എ. ആയി
രുന്നു. ചർച്ചയിൽ ജോസഫ് അഗസ്റ്റിൻ, തമ്പി കെ. കെ., ലോറൻസ്
കെ. ജെ., മരീനാ ജോർജ്ജ്, ജോർജ്ജ് ജസ്റ്റിൻ, ജോർജ്ജ് വി. സി., ജോ
ർജ്ജ് പി. സി. മേരി അഗസ്റ്റിൻ എന്നിവരും പങ്കെടുത്തു. പ്രമേയം എട്ട്
വോട്ടുകളുടെ വ്യത്യാസത്തിനു് തള്ളപ്പെട്ടു.

കോളേജ് വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് അസ്സോസിയേഷൻ
നടത്തിയ വിവിധ കലാസാഹിത്യമത്സരങ്ങളിൽ ഇരുപതോളം വിദ്യാ
ർത്ഥികൾ സമ്മാനാർഹരായി.

അസ്സോസിയേഷൻെറ നടത്തിപ്പിൽ പല അദ്ധ്യാപകരും വിദ്യാ
ർത്ഥികളും സഹായിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ആരിലും കൃതജ്ഞതയുടെ പാ
പഭാരം കെട്ടിവയ്ക്കുവാൻ പാടുപെടുന്നില്ല.

30–3–75.
തൊടുപുഴ.

ജോയി ജോസഫ്
സെക്രട്ടറി
മലയാളം അസ്സോസിയേഷൻ

S. L. C. O. ന്യൂമാൻ യൂണിററ്
1974_'75 റിപ്പോർട്ട്

വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികളുടെയെല്ലാം ലക്ഷ്യം, അനന്തമായ ഇച്ഛാശക്തിയും അനിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തനശേഷിയുമായി കലാലയത്തിലേക്കു് കടന്നുവരുന്ന യുവപ്രതിഭകൾക്കു് വികസിക്കുവാനവസരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണു്. എന്നാൽ സംഘടിതമായ വിദ്യാഭ്യാസ സംവിധാനത്തിനു് ഈ കർമ്മനിർവ്വഹണത്തിൽ ചെയ്യാനാവുന്നവയ്ക്കു് പരിമിതികളുണ്ടു്. ഇവിടെയാണു് 'വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സാഹിത്യസാംസ്കാരികസംഘടന' യുടെ പ്രസക്തി.

അഖിലകേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന S. L. C. O. [Students' Literary and Cultural Organization] ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു് പൊതുജനശ്രദ്ധയെ പിടിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. S. L. C. O. ന്യൂമാൻ യൂണിററിൻെറ ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളാരംഭിക്കുന്നതു് 1975 ജനുവരിയിലാണു്. സ്റേററ്പ്രസിഡൻറ് സുരേന്ദ്രനാഥ് ബാനർജി ഈ യൂണിററ് സന്ദർശിക്കുകയും പ്രവർത്തന പദ്ധതികൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

പരിതസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദം ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കുറയ്ക്കുവാൻ കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത ആദ്യമേ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഈ യൂണിററിൻെറ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തൊടുപുഴ ഫിലിം സൊസൈററിയുമായി സഹകരിച്ചു നടത്തിയ ഫിലിം പ്രദർശനം ഒരു പുതിയ കാൽവയ്പായി ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഈ നൂററാണ്ടിലെ ഏററവും മികച്ച മാധ്യമത്തിൻെറ പുതിയ മുഖങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന The Blue Hills, The House എന്നീ രണ്ടു ലഘുചിത്രങ്ങളാണു് പ്രദർശിപ്പിച്ചതു്.

കഥാകവിതസായാഹ്നവും ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെടുന്നു. അംഗങ്ങൾ സ്വന്തം കലാസൃഷ്ടികൾ വായിച്ച് ആസ്വാദനം, വിമർശനം എന്നിവയെല്ലാം നടത്തുന്ന ഈ പരിപാടി വളരെയേറെ ആകർഷകവും ചൂടനിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു.

'ഉദ്യമം' എന്ന മിനി കൈയെഴുത്തു പ്രസിദ്ധീകരണം ഒരു പുതിയ കാൽവയ്പാണു്. എഴുത്തുകാരുടെ ഫോട്ടോസഹിതം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം വായനക്കാർ താല്പര്യപൂർവ്വമാണു് സ്വീകരിച്ചതു്.

ഭാരവാഹികൾ.

രക്ഷാധികാരി — ഇല്ല; പേട്രൺ

പേട്രൺ — പ്രൊ. യു. വി. ജോൺ – പ്രിൻസിപ്പൽ
ഡയറക്ടർ — റവ. സി. വിജീലിയ എം. എ.
പ്രസിഡൻറ് — ജലജൻ ററി. എ.
സെക്രട്ടറി — ററി. സി. മാത്യു
വൈ. പ്രസിഡൻറ് — കുസുമലത കെ.
ജോ. സെക്രട്ടറി — ഫിലോമിനാ. വി. എം.
സാഹിത്യവിഭാഗം — പി. യു. ജോസഫ്
കലാവിഭാഗം — രേണുകാദേവി ബി. കെ.
അഡൈ്വസർ — കെ. ജി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻനായർ എം. എ.

ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞത പറയട്ടെ

ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് എല്ലാവിധ പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയ ബ. പ്രിൻസിപ്പലിനും, എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഞങ്ങളോടൊപ്പം നിന്ന ബ. ഡയറക്ടർക്കും, ശ്രീ ഗോപാലകൃഷ്ണൻനായർ സാറിനും ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞതയുടെ പൂച്ചെണ്ടുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു.

സെക്രട്ടറിമാർ,

ററി. സി. മാത്യു
ഫിലോമിനാ. വി. എം.

കരയുന്ന തീരം

രാജേന്ദ്രൻ പി. കെ. I P.D.C. C1

ചെറുകഥ

വിളറിവെളുത്ത ആകാശത്തെക്കണ്ടു് ഭയന്നപോലെ കടൽ അലറുന്നു. തിരകൾ ആഞ്ഞടിച്ചു് പാറയിൽത്തട്ടി തകരുന്നു. ഇതുകണ്ടു് ഹൃദയം പൊട്ടിമരിക്കുന്ന കുമിളകൾ പാഞ്ഞുവരുന്ന ഉപ്പുവെള്ളം കാലിൽ തട്ടി ഇക്കിളിയുണ്ടാക്കി. വേദനിക്കുന്ന മനസ്സുമായി മണൽത്തിട്ടയിൽ മലർന്നു കിടന്നു. തളർന്ന ശരീരം....മസ്തിഷ്ക്കം....മനസ്സ്....എല്ലാം തളർന്നു. തലച്ചോറിലൂടെ ഓർമ്മകൾ പാഞ്ഞുനടക്കുന്നു. എത്ര മറക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും മറക്കാൻ പററാത്ത കയ്പുകലർന്ന നശിച്ച ഓർമ്മകൾ....

നാലുകെട്ടിൻേറയും സർപ്പക്കാവിൻേറയും തുളസിത്തറയുടേയും പരിസരങ്ങളിൽ ഞാനെന്ന ബിന്ദു ജനിക്കുന്നു. ആ ചുററുപാടിൽ ഉണ്ണിക്കുട്ടനായി വളരുന്നു. ദിവസംതോറും സർപ്പക്കാവിൽ നിലവിളക്കു കൊളുത്തിയിട്ടു വരുന്ന അമ്മയുടെ അരികപററി ഞാനെന്ന ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ വളർന്നു.

കറകറ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന നാലുകെട്ടിലെ കിണററിലെ 'ചാടി'ൻെറ ശബ്ദത്തിൽ അലിഞ്ഞു. സർപ്പക്കാവിൽ പുള്ളുവനും പുള്ളുവത്തിയും വന്നു് പാട്ടുകൾ പാടി. അച്ഛൻെറ വീർത്ത വയററിനു മുകളിൽക്കൂടി പോകുന്ന പൂണൂലിനു മുൻപിൽ മാംസളമായ അച്ഛൻെറ തുടയിലിരുന്നു പാതി ഉറക്കത്തിൽ പുള്ളുവൻ പാട്ടുകേട്ട നാളുകൾ എത്ര അകലെ?

"കൊട്ടാരത്തീ രാമുണ്ണ്യേടെ മോനാ"

അഭിമാനപൂർവ്വം നടന്നു. പരാജയമെന്തെന്നറിയാതെ, തോല്ക്കാതെ പഠിച്ചു. എസ്. എസ്. എൽസി.ക്കു പഠിക്കുമ്പോൾ കാലം മാറിവീണു. എരിഞ്ഞടങ്ങുന്ന അച്ഛൻെറ ചിതയ്ക്കുനേരെ നോക്കിയപ്പോൾ ആദ്യത്തെ വേദന ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു പൊന്തി.

കാലം ഒഴുകി....ആ ഒഴുക്കിനു ശക്തികൂടി... കൂററൻ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുണ്ടായി. കുമിളകൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു മരിച്ചു. നാലുകെട്ടിലും വ്യതിയാനം. കുടിയാന്മാർ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു നാലുകെട്ടുവക ഭൂസ്വത്തുക്കൾ....വയസ്സായ അമ്മ....ആ അന്തരീക്ഷത്തിൽ കോളേജ് ജീവിതം.

കൂററൻ കോളേജ് കണ്ടപ്പോൾ ആശങ്കതോന്നി. നിരനിരയായി നിൽക്കുന്ന ചൂളമരങ്ങൾ. അതിനിടയിലൂടെ വളഞ്ഞുപോകുന്ന വഴി. അവിടെവച്ചു് എന്തെല്ലാം നടന്നിരിക്കുന്നു.

ഊർമ്മിള....

ഹൃദയത്തിൽ കുളിരുപരത്തിയിട്ടു് കടന്നുപോയ തൻെറ ദേവത. ലേഡീസ് ഹോസ്റ്റലിൻെറ മുൻപിലെ വലിയ മാവിൻെറ വേരിലിരുന്നു് നാം തമ്മിൽ വാഗ്ദാനങ്ങൾ കൈമാറിയിരുന്നു. അങ്ങകലെ ഇണക്കുരുവികൾ ചുണ്ടുരുമ്മി രസിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ നിന്നിലെ കവിഭാവന ഉയർന്നു. ഊർമ്മിളേ....അന്നു് നീ എൻെറ മടിയിൽ തലവച്ചുകിടന്നു കവിത ചൊല്ലി. "ഞാൻ ചൊല്ലിത്തന്ന ഇംഗ്ലീ

ഷ്കവിത നീ ഏറ്റുപാടി. ഇന്നും നീ അതാവർത്തിക്കുന്നു ...

പാക്കിലെ പച്ചപ്പുൽത്തകിടിയിൽ സന്ധ്യാസമയത്ത് നാം എത്രനേരം ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് അത് വെറും കൈയ്ക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ. കടലിനക്കരെ സൂര്യൻ 'റ്റാറ്റാ' പറഞ്ഞു പിരിയുമ്പോൾ നാം അകലുന്നു. ക്ലാസ്സിലെ നാലു ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ നമ്മുടെ പ്രേമകഥ ആരംഭിക്കുന്നു.

രണ്ടു കാക്കകൾ തലയ്ക്കു മുകളിലൂടെ അതിശീഘ്രം ചക്രവാളസീമയിലേക്കു പറന്നുയർന്നു. ചക്രവാളത്തിൽ രണ്ടുബിന്ദുകണക്കേ അവ അലിഞ്ഞുചേർന്നു. കാർന്നു തിന്നുവാനെന്നപോലെ തിരകൾ അലറിയടുത്തു. അവ കാലിൽ വന്നടിച്ചു. തിരകളെ നിങ്ങളെന്നെ കൊണ്ടുപോകൂ. ഒരു ബിന്ദുവായി ഞാൻ നിങ്ങളിലലിയട്ടെ. നാളത്തെ പ്രഭാതത്തിൽ മുക്കുവരുടെ തോണിയിൽ ഞാനെന്ന ബി. എസ്. സി. ക്കാരന്റെ അനാഥപ്രേതം കാണട്ടെ... ഇടുത്ത സന്ധ്യകളെ .. ഉത്തുംഗമന്ദിരങ്ങളെ ...നിങ്ങൾക്കു വിട.

വേണ്ട....

ഞാനെല്ലാം ഒന്നോർക്കട്ടെ ...എന്റെ ഊർമ്മിളയെക്കുറിച്ച്....ചുരുണ്ട മുടിയിൽ ചൂടിയ മുല്ലപ്പൂ... ചിരിക്കുമ്പോൾ വെളിയിൽ കാണുന്ന സുന്ദരമായ പല്ലുകൾ.... നുണക്കുഴി .. കവിളിൽ കറുത്ത മറുക്.... നീണ്ടൊതുങ്ങിയ നാസിക....ഹാഫ്സാരി ധരിച്ച് ഹോസ്റ്റലിന്റെ പടികളിറങ്ങിവരുന്ന എന്റെ ഊർമ്മിള ...ഹൈഹീൽഡ് ചെരുപ്പിൽ പാറിപ്പാറി വരുന്ന നിന്നെ ഞാൻ 'കണ്ണിമവെട്ടാതെ' നോക്കിനിന്നിട്ടുണ്ട്. നീ എന്റേതുമാത്രമെന്നു വിശ്വസിച്ചു.

വിനോദയാത്രയ്ക്കു പോയപ്പോൾ കോവളം കടൽപ്പുറത്തുവച്ച് നീ എന്തിന് എന്റെ അടുത്തുവന്നിരുന്നു?... നാം എന്തിനടുത്തു? അകലുന്നതിനുവേണ്ടി.

നീണ്ട അഞ്ചുവർഷത്തിനുശേഷം വേർപാടിന്റെ വേദന എന്തെന്നറിഞ്ഞു. ടീപാർട്ടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ലൈബ്രറിയുടെ മുൻപിലെ ബാഗൻ വില്ലയ്ക്കുതാഴെ ഊർമ്മിളയും താനും നിമിഷങ്ങളോളം ഇരുന്നു. മൂകഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചു. കണ്ണീർക്കണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ മിഴികളിൽ താൻ അമർത്തി ചുംബിച്ചു. ചന്ദ്രകല ഒളിഞ്ഞും പതുങ്ങിയും മരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ.... വെള്ളസാരിയുടുത്ത തന്റെ ഊർമ്മിള ഹോസ്റ്റലിന്റെ പടവുകൾ കയറുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ വീഴാതിരിക്കാൻ ബാഗൻവില്ലയിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചു.

ദുഃഖഭൂയിഷ്ഠമായ ജീവിതം....

കീറിപ്പറിഞ്ഞ നാലുകെട്ടിലെ മേൽക്കൂര. പുല്ലും പായലും കയറി അധഃപതിച്ച വരാന്ത. ഇഴജന്തുക്കളുടെ ആവാസകേന്ദ്രമായ നാലുകെട്ടിലെ കിണർ. ഉപയോഗശൂന്യമായ 'കറ കറ' ശബ്ദത്താൽ മുഖരിതമായ കിണററിലെ 'ചാട്ട്' വാടിക്കരിഞ്ഞ തുളസിത്തറ.... മണ്ണട്ടയും തേളും കയറി പാഞ്ഞു നടക്കുന്ന സർപ്പക്കാവ്.... അങ്ങകലെ മൺമറഞ്ഞ പുള്ളുവന്റെ ഗാനത്തിന്റെ ഈരടികൾ....

“കൊട്ടാരം തറവാടോ
ഐശ്വര്യത്തറവാട്”

പുള്ളുവന്റെ കഴുത്തിലെ എഴുന്നുവരുന്ന ഞരമ്പുകൾ സ്മൃതിപഥത്തിൽ. കാലത്തിനു പററിയ കോലം. സൂട്ട്കേസിൽ കൈകൾ ചേർത്ത് സ്തംഭിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഞാനെന്ന കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥി. ഇടത്തുവശത്തെ മുറിയിൽ അസ്ഥിപഞ്ജരംപോലെ കിടന്നു ഞരങ്ങുന്ന അമ്മ.

രാത്രിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ നരിച്ചീറുകളും ചീവീടുകളും മൂങ്ങകളും മൂളുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ തൂലികയുമായി ഞാനിരുന്നു, സാഹിത്യസൃഷ്ടികൾ രചിക്കാൻ. അവളെക്കുറിച്ച് .... അതെ.... ഊർമ്മിളയെക്കുറിച്ച്....അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ച്....തലയിൽ ചൂടിയ മുല്ലപ്പൂവിന്റെ ഗന്ധത്തെക്കുറിച്ച്....

ഹൃദയമാകുന്ന നെരിപ്പോടിൽ എന്തൊക്കെയോ എരിഞ്ഞുകത്തി. ഇനി എന്ത് എന്ന ചോദ്യം ഉയർന്നു. വിശപ്പിന്റെ വിളി. അതിനിടയിൽ....

“ഉണ്ണ്യേട്ട എന്നെ മറന്നേക്കൂ, ഞാൻ അന്യപുരുഷന്റെ ആകാൻ പോകുന്നു”

എന്ന്,

സ്വന്തമായിരുന്ന ഊർമ്മിള....

കാൽക്കീഴിൽക്കിടന്ന ഭൂമി വട്ടം കറങ്ങി. ഋതുക്കൾ മാറിമാറി വരുന്നതുപോലെ....അണ്ഡകടാഹം വിറയ്ക്കുന്നു....

അവസാനത്തെ നാമ്പും കരിഞ്ഞു. അമ്മയുടെ ചിതയ്ക്ക് മകനായ താൻ തീകൊളുത്തിയപ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽ ആയിരമായിരം കൊള്ളിയാൻ മിന്നി.

ചിലന്തിവലകളാൽ ചുററപ്പെട്ട മുറിയിൽ ഏകനായിരിക്കുമ്പോൾ റിസൽട്ട് വന്നു. ബി.എസ്.സി. ഫസ്റ്റ്ക്ലാസ്സ്.

ഇനി എന്ത്....?

ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടണം... മുൻപിൽ ശൂന്യമായ വഴി........വഴിയിൽ അന്ധകാരം....എങ്ങോട്ട്? മുൻപോട്ടുതന്നെ പൊയ്ക്കളയാം....സൂട്ട്കേസ് എടുത്തു. അടച്ചിട്ട് വളരെ നാളുകളായ നാലുകെട്ടിലെ വാതിൽ കറകറ ശബ്ദത്തോടെ അടഞ്ഞു. നാഗരീകാന്തരീക്ഷം....

പണവും പണവും മത്സരിക്കുന്ന പട്ടണം ഒരു ജോലിക്കുവേണ്ടി വാതിലുകൾ മുട്ടിവിളിക്കുന്ന ഞാനെന്ന ബി. എസ്. സിക്കാരൻ. ആട്ടിയോടിക്കാൻ മടിക്കാത്ത ജനം....രാത്രിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ വേശ്യകളെ തിരഞ്ഞുനടക്കുന്ന പകൽ മാന്യന്മാരെ കണ്ടു....അധഃപതിച്ച തലമുറ.... ഉപജീവനത്തിനുവേണ്ടി കനംതൂങ്ങുന്ന കൺപോളകളുമായി ഇരയെ കാത്തിരിക്കുന്ന വേശ്യകൾ....എല്ലായിടത്തും അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു. പരവശനായി റോഡിൽ വീഴാൻ ഭാവിച്ചു. വിശപ്പുകൊണ്ട് എച്ചിൽത്തൊട്ടിയിലേക്ക് ആർത്തിയോടെ നോക്കി... എങ്ങിനെയോ ഈ കടൽത്തീരത്തെത്തി. മണലിൽ തളർന്നവശനായി കിടന്നു....

ഏതാനും നിമിഷങ്ങളുടെ പിന്നിലേക്ക് സ്മൃതിപഥം പാഞ്ഞു. ഈ മണലിൽ ക്ഷീണിച്ചവശനായി കിടക്കുമ്പോൾ....

“മൈ ഡാർലിങ് കമോൺ ഹൗ ബ്യൂട്ടി ഫുൾ വാസ് ദിസ് ബീച്ച്”

തലയ്ക്കു മുകളിലൂടെ ആരോ കടന്നുപോയി....മുല്ലപ്പൂവിന്റെ ഗന്ധം....നാസിക പലവട്ടം ആസ്വദിച്ച ഗന്ധം.... ഗന്ധത്തിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തേക്കു നോക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സ്ത്രീയും പുരുഷനും....പുരുഷന്റെ കൈയ്യ് സ്ത്രീയുടെ അരക്കെട്ടിൽ....മുടിനീട്ടിയ ഒരു ആധുനികനാണ് പുരുഷൻ. മണൽത്തിട്ടയിൽ അവർ ഇരുന്നു....പുരുഷന്റെ മടിയിൽ തലവച്ച് സ്ത്രീയും....

ഊർമ്മിള....

അതെ ഊർമ്മിളതന്നെ....മധുവിധു.... താൻ പണ്ട് ഊർമ്മിളയ്ക്കു ചൊല്ലിക്കൊടുത്ത ആ ഇംഗ്ലീഷ്കവിത അവർ പാടുന്നു. പുരുഷൻ അവളുടെ അംഗഭംഗി നോക്കി രസിക്കുന്നു. രസിക്കട്ടെ....

തിരകളെ എന്നെ വിഴുങ്ങൂ ....ഞാൻ നിങ്ങളിലലിയട്ടെ ...അധഃപതിച്ച ഞാ

നെന്ന ബി.എസ്.സി. ക്കാരൻ നിങ്ങളിൽ ഒരു കണികയായി മാറട്ടെ. എൻെറ മരണത്തിൽ വിലപിക്കാൻ നിങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടാകും....നിങ്ങൾ എൻെറ ദുഃഖം നിരന്തരം അലറിവിളിച്ചു പറയട്ടെ....

അപ്പോഴും തിരകൾ എന്തിനോവേണ്ടി കരയിലേക്കു പാഞ്ഞടുത്തു. അങ്ങകലെ ഇരിക്കുന്ന യുവമിഥുനങ്ങളുടെ പൊട്ടിച്ചിരി കടലിൻെറ ഗർജ്ജനത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നു.

Best Wishes from

PRAKASH MOTORS

THODUPUZHA

Best Wishes from

FASHION PARADISE

THODUPUZHA

മായാസ്മരണകൾ

Joseph Kochozham
(Member of Non-teaching staff)

വഞ്ഞകക്കിടകത്തിലെ തുള്ളി തോരാത്ത മഴ നനഞ്ഞ പ്രകൃതി കിടുകിടാ വിറച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആകാശം പിന്നെയും ഇരുണ്ടുമൂടികിടക്കുകയാണ്. എപ്പോൾ പെയ്യുമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. സൂര്യകിരണങ്ങളേറ്റ് വിറയൽ മാററുവാൻ കൊതിക്കുന്ന പ്രകൃതിയുടെ വികൃതികളിൽ ലയിച്ചുകൊണ്ട്. മീനച്ചിലാർ ഇരുകരമുററി കുതിച്ചുപായുകയാണ്.

മീനച്ചിലാറിൻെറ സമീപവാസികളായ കാരണവന്മാർ ഭീതിജനകമായ പല സംഭവങ്ങളും പറയുന്നതു കേൾക്കാം. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഈ വെള്ളപ്പൊക്കസമയത്തു് അവർ വീടുകളിലെ വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്തുക്കൾ സുരക്ഷിതസ്ഥാനങ്ങളിലാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

ഇരുകരകളേയും തട്ടിത്തഴുകി ഒരു മദാലസയേപ്പോലെ പാഞ്ഞൊഴുകുന്ന ആററുവെള്ളത്തിലേയ്ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് മിന്നി ആ ഇരുപ്പമരത്തിൻ ചുവട്ടിൽ മൂകയായിട്ടിരിക്കുകയാണ്. നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളും വിതുമ്പുന്ന ചുണ്ടുകളോടും കൂടിയവൾ വിളിച്ചു....ജിജിയേട്ട....!

ഓർമ്മകൾ.... ഓർമ്മകൾ....മറക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും മറക്കാത്ത ഓർമ്മകൾ, ഹ.... ഹ....ഹ....ഹ....ആ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതാരാണ്....? ഇളകിമറിഞ്ഞു പാഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഈ ആററുവെള്ളത്തിൽനിന്ന്...? എൻെറ ജിജിയേട്ടനല്ലേ? അല്ല...., എൻെറ ജിജിയേട്ടൻ ഇനി ഒരിക്കലും ചിരിക്കുകയില്ല. ഈ ദുഷ്ട നദി...., കരുണയില്ലാത്ത നദി, എൻെറ പ്രിയപ്പെട്ടവനെ എന്നിൽനിന്നകററി. എൻെറ ജിജിയേട്ടൻെറ ഘാതകിയാണിവൾ........! എന്നിട്ടും നീ ഒരു കൂസലുംകൂടാതെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കുതിച്ചൊഴുകുകയാണോ?

ദുഃഖസ്മരണകൾമാത്രം അവശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എൻെറ പ്രിയപ്പെട്ടവൻ എന്നന്നേയ്ക്കുമായി ലോകത്തോടു യാത്ര പറഞ്ഞു.

ഇന്നലെ എൻെറ വിവാഹനിശ്ചയദിവസമായിരുന്നു ജിജിയേട്ട! പക്ഷേ.... ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. വിവാഹത്തിന് സമ്മതമില്ലെന്ന് ചെറുക്കൻെറ മുഖത്തുനോക്കിപ്പറഞ്ഞപ്പോൾ .. ? ഇച്ചായൻെറ കൈകൾ എൻെറ ചെവിടുകളിൽ പതിയുകയായിരുന്നു. ഞാൻ കരഞ്ഞില്ല....

ജിജിയേട്ട, കരഞ്ഞില്ല. ഇന്ന് വീട്ടിൽ എല്ലാവർക്കും എന്നെ വെറുപ്പാണ്, ദേഷ്യമാണ്. എപ്പോഴും വഴക്കുമാത്രം.... ഹ....എൻെറ ജിജിയേട്ട, നമ്മൾ തോളോടുതോൾ ചേർന്നിരുന്ന ഈ ഇരുപ്പമരം എന്തിനെല്ലാം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാട്ടുകൾ പാടിയും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചും തമാശകൾ പറഞ്ഞും പൂനിലാവുള്ള രാത്രികളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ നമ്മുടെ ആ കളിക്കടവും അലക്കുകല്ലും ഇന്ന് ഈ കരുണയില്ലാത്ത നദി ആരെയും കാണിക്കാതെ മറച്ചുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എൻെറ പ്രിയപ്പെട്ടവനെ! അങ്ങയെ മുക്കിയ ആ

വള്ളം നമ്മുടെ കടവിന് താഴെയുള്ള ഇല്ലിത്തുറുവിൽ തങ്ങിയിരുന്നു കിട്ടി. പക്ഷേ ....എന്റെ ജിജിയേട്ടനെ മാത്രം കിട്ടിയില്ല. ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ ഭയം തോന്നുകയാണ്. തുലാമാസത്തിലെ ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച. ശാന്തസുന്ദരമായ ആകാശത്തിൽ പെട്ടന്നാണ് മഴക്കാർകൊണ്ടതു്. മഴ പെയ്യുമെന്ന് ആരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അധികം താമസിച്ചില്ല. ഭയങ്കര മഴയും കാററും തകർത്തടിച്ചു. അപ്പോഴാണ് കടവിൽനിന്നും ഉച്ചത്തിലുള്ള കൂട്ടക്കരച്ചിൽ കേട്ടതു്. നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന നദിയിലൂടെ കൊമ്പും ഞെരികളും തുള്ളിമറിഞ്ഞു പായുകയാണ്. നാലുമണിയായപ്പോൾ കളിക്കാനിറങ്ങിയ മാധവൻ മേസ്തിരിയുടെ ഭാര്യ ലക്ഷ്മിയും അവരുടെ രണ്ടു കുട്ടികളും മലവെള്ളത്തിൽപെട്ടപ്പോൾ എവിടെനിന്ന് എത്തിയെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ, ജിജിയേട്ടൻ വള്ളവും തുഴഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നു. വെള്ളത്തിൽകിടന്നു മരണത്തോടു മല്ലടിച്ച, രണ്ടു കുട്ടികളെ ജിജിയേട്ടൻ രക്ഷിച്ചു. അപ്പോഴെയ്ക്കും ലക്ഷ്മിയെ മലവെള്ളം അഞ്ചാറുവാരയകലത്തിലെത്തിച്ചു. കൈകൾ വെള്ളത്തിലിട്ടു തല്ലിത്തല്ലി ജീവരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ച ലക്ഷ്മിയെ ദയയില്ലാത്ത വെള്ളം മന്ദം മന്ദം താഴെയ്ക്കു് ഒഴുക്കുകയാണ്. ലക്ഷ്മിയെ രക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി ജിജിയേട്ടൻ വള്ളത്തിൽനിന്നുകൊണ്ട് കൈനീട്ടി. പക്ഷേ ....ലക്ഷ്മി, ജിജിയേട്ടനെയും വലിച്ചുകൊണ്ട് ആഴത്തിലേയ്ക്കു താണു. കൂട്ടക്കരച്ചിൽ കേട്ടു ഓടികൂടിയ സമീപവാസികൾ വന്നപ്പോൾ, ഒന്നു പൊങ്ങിയതായി പറയുന്നു. അതിൽപിന്നെ ഇന്നുവരെയും ഇവരാരെയും കണ്ടിട്ടില്ല. ഞാൻ ഒത്തിരി കരഞ്ഞു ജിജിയേട്ടാ, ഒത്തിരി കരഞ്ഞു. കഞ്ഞി കുടിക്കാതെയും കാപ്പികുടിക്കാതെയും ദിവസങ്ങൾ തള്ളിനീക്കി. ഇളയമ്മയെന്നെ ഒത്തിരി തല്ലുകയും ശകാരിക്കുകയും മററും ചെയ്തു. ഇച്ചായൻ വന്നപ്പോൾ ഇളയമ്മ ഒത്തിരി നുണയെല്ലാം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. അതെല്ലാം വിശ്വസിച്ച ഇച്ചായൻ എന്നെ ഒത്തിരി തല്ലി. എല്ലാം ഞാൻ സഹിച്ചു ജിജിയേട്ടാ, എല്ലാം ഞാൻ സഹിച്ചു. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവൻ, അടുത്തുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ,! ഇതെല്ലാം എണ്ണിയെണ്ണി പറഞ്ഞു ഞാൻ കരയുമ്പോൾ, എന്നെ മാറോട് അടുക്കിപ്പിടിച്ച് ചൂടുള്ള ചുംബനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുമ്പോൾ, എല്ലാമെല്ലാം മറന്നു ഞാൻ നിർവൃതികൊണ്ടേനെ? അവർ എന്നെ തോന്ന്യാസക്കാരിയെന്ന് വിളിച്ചു. അതിൽ എനിക്ക് സങ്കടമില്ല. പക്ഷേ....എന്റെ ജിജിയേട്ടനെ അനാവശ്യം പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ സഹിക്കുകയില്ല. എന്റെ ഇച്ചായനും ജിജിയേട്ടന്റെ ഇച്ചായനും തമ്മിലുള്ള പിണക്കം കൊണ്ടായിരിക്കാം. സാരമില്ല ജിജിയേട്ടാ സാരമില്ല. ഹ....എന്റെ ജിജിയേട്ടന്റെയാ വട്ടമുഖവും ഉണ്ട കണ്ണുകളും ഇടതിങ്ങി വളർന്നയാ ചുരുളൻമുടിയും മററും കാണാൻ എന്തു ശേലായിരുന്നു. ചിരിക്കുമ്പോൾ ആ പൂങ്കവിളിലെ നുണക്കുഴി! അതു കാണുവാൻവേണ്ടി ഞാൻ എപ്പോഴും ചിരിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. പൊട്ടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എന്തു ഭംഗിയായിരുന്നു. എന്റെ ജിജിയേട്ടാ, ജീവിതം വെറും പൂർത്തീകരിക്കാനാവാത്ത ആഗ്രഹങ്ങളുടെ ഒരു പരക്കംപാച്ചിൽമാത്രമാണോ? ആയിരിക്കാം. പക്ഷേ....എന്റെ ജിജിയേട്ടൻമാത്രം....ജിജിയേട്ടാ....''!! അവൾ വിതുമ്പിക്കരഞ്ഞു. അക്കരെപ്പള്ളിയിലെ മണിനാദം അവളുടെ കർണ്ണങ്ങളിൽ വന്നടിച്ചപ്പോളാണ് പരിസരബോധമുണ്ടായതു്. നിലത്തു അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ സാരിത്തലപ്പ വാരി തോളിലിട്ടുകൊണ്ട് അവൾ എണീററ്. ഈറനണിഞ്ഞയാമുഖം ചെമ്പരത്തിപ്പൂവുപോലെ ചുവന്നു. ഈർപ്പമുള്ള മൺത്തിട്ടയിൽ ചവുട്ടിക്കൊണ്ട് കലക്കവെള്ളം കോരി മുഖം കഴുകി. ചേച്ചി....!! ബിന്ദുമോളുടെ വിളികേട്ട് അവൾ ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു പെട്ടന്ന് നിവർന്നതും, ഈർപ്പമുള്ള മൺതിട്ടയിടിഞ്ഞതും ഒന്നിച്ചു കഴിഞ്ഞു. വെള്ളത്തിൽ കിടന്നു കാലും കൈകളും ഇട്ടു തല്ലുന്ന ചേച്ചിയെ നോക്കി ബിന്ദു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. ആററുതീരത്തുകൂടി ഇരുകൈകളും നീട്ടിക്കൊണ്ട് ചേച്ചി.... ചേച്ചി....എന്നു നിലവിളിച്ചു ബിന്ദു ഓടി നടന്നു. അപ്പോളാരും വള്ളവും തുഴഞ്ഞു വന്നില്ല. കരച്ചിൽ കേട്ടും വന്നില്ല. ഇരുണ്ട് മൂടിക്കിടന്ന ആകാശത്തുനിന്ന് ഒററയും പെട്ടയുമായ മഴത്തുള്ളികൾ വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ടും നദി ഒന്നും അറിയാത്തവളെപ്പോലെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പിന്നെയും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ന്യൂമാൻ കോളജ്

കാഞ്ഞാർ & തൊടുപുഴ

(ഗവ. അംഗീകാരമുള്ളതു്)

അച്ചടക്കത്തിലും അദ്ധ്യാപനത്തിലും വിജയശതമാനത്തിലും പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച സ്ഥാപനം.

Courses:— S. S. L. C., P. D. C., B.A., B.Com., & M.A

Principal
Thomas Narimattam M. A.

Vice Principal
Mrs. Narimattam M.Sc.

Best Wishes from

NATIONAL METAL INDUSTRIES

THODUPUZHA

ആർവിൻ റെഫ്രിജറേറ്റർ, മർഫി റേഡിയോ,
വാച്ച്, ക്ലോക്ക്, ഫാൻ,
ഇലക്ട്രിക് ഉപകരണങ്ങൾ
എന്നിവകൾക്ക്

പുളിക്കൽ ഏജൻസീസ്

തൊടുപുഴ

Phone: 202

അക്കിത്തം കവിത

റ്റി. സി. മാത്യു I B. Sc. Maths.

"മഹത്തായ സാഹിത്യസൃഷ്ടികൾ, കാലത്തിന്റെ അപ്രതിഹതമായ കുത്തൊഴുക്കിൽപ്പെട്ട്, തനിക്കു ചുറ്റും നടക്കുന്നതിന്റെ ആഴമറിയാൻ വയ്യാത്ത മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ കഥയാണ് പറയുന്നത്. സമൂഹം വളർച്ചയുടെയോ തളർച്ചയുടെയോ, ഒരു അസ്വാസ്ഥ്യത്തിലും അരാജകത്വത്തിലും പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാധാരണജനങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; പക്ഷേ അവർക്കതറിയാൻ കഴിയുകയില്ല. അവർ ഭീകരസംഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നു, യാതൊന്നുമറിയാതെ, മരവിച്ചവരായി."[1] അക്കിത്തം കവിതയ്ക്കൊരു മുഖക്കുറിപ്പായി ജോയ്സ് കാറൽ ഓട്സിന്റെ ഈ അഭിപ്രായം ചേർക്കുക സമുചിതമാണ്. നമ്മുടെ കാലത്തിലെ മനുഷ്യമനസ്സാക്ഷിയുടെ ദുർഭഗതയെ അനാവരണം ചെയ്യുന്നതാണല്ലോ ആ കവിത.

നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലെ ഇടത്തരക്കാരന്റെ മോഹഭംഗമാണ് അക്കിത്തം കവിതയിൽ ദർശനീയമാവുന്നത്. ഇവിടത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരജനവിഭാഗമാണവർ. പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രീയസംഘടനാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും തണലിൽ വളർന്ന ഈ തലമുറ ഒരു കാലത്ത് സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിനും പുതിയൊരു സമൂഹസൃഷ്ടിക്കുംവേണ്ടിയുള്ള ആഹ്വാനംകേട്ട് ഉത്തേജിതരായിരുന്നു. "അധികാരം കൊയ്യണമാദ്യമെന്നും, ആര്യൻ പിന്നീട മതിയെന്നും" അവനുൽഘോഷിച്ചു. പക്ഷേ കൊയ്യുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന തലകളുടെ വിലയറിഞ്ഞപ്പോളവനവയിൽനിന്നും പിന്തിരിഞ്ഞു. 'തല'യുടെ മഹത്വം മാത്രമായിരുന്നില്ല ആ പിന്തിരിയലിനു കാരണം. തന്നെ പ്രചോദിപ്പിച്ച വിപ്ളവപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെ വഞ്ചനകളും 'കട്ടിക്കരണം മറിച്ചില്'കളും അതിനവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, ഈ പിന്തിരിയൽ കഴിഞ്ഞപ്പോഴോ, ഒരു ശൂന്യതയായിരുന്നു മുന്നിൽ. കാരണം പുതിയ സമൂഹസൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടി അവൻ പഴയ വിശ്വാസങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു; പുതിയതൊന്നിനെ പുല്കിയതുമില്ല. ആത്മാവിന്റെ ഈ ശൂന്യതയിലാണ്– spiritual void – അക്കിത്തത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ നില്ക്കുന്നത്.

കവിതയിലെ പരിവർത്തനം

ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടു, ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധം പ്രവേഗം വർദ്ധിപ്പിച്ച ഒരു ശൂന്യതാബോധം എലിയട്ടിനെക്കൊണ്ട് 'ഊഷരഭൂമിയും' 'പൊള്ളമനുഷ്യരും', ജോയ്സിനെക്കൊണ്ട് 'യുളീസസ്സും' എഴുതിച്ചു. കേരളത്തിലാവട്ടെ എൻ. വി. 'കൊച്ചുതൊമ്മനും' അയ്യപ്പപണിക്കർ 'കുരുക്ഷേത്ര'വും അക്കിത്തം ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസവും രചിച്ചു. ഇവരുടെയും ഈ ഗണത്തിൽപെടുന്നവരുടെയും കവിതകൾ സ്പഷ്ടമായ ഒരു വ്യതിയാനത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു. കവിതയിലെ കാല്പനികവിപ്ലവത്തിനുശേഷം മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിലനിന്നിരുന്നു. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ പ്രേമകവിതകൾ, ജിയുംഷയും വളർത്തിയ ശുദ്ധറൊമാൻറിക് കവിതകൾ, തീവ്രവിപ്ലവകവിതകൾ. പക്ഷേ സാമൂഹ്യചേതനയിലെ സന്ത്രാസങ്ങളും വ്യതിയാനങ്ങളും ആധുനികചിന്തയുമൊക്കെകൊണ്ടു ഇടശ്ശേരി. വൈലോപ്പിള്ളികളുടെ ആ മാർഗ്ഗം മലയാളകവിതയിലെ ഒരു പരിവർത്തനമായിരുന്നു. ആ മാർഗ്ഗമാണ് എൻ. വി. അക്കിത്തം പ്രഭൃതികളും തിരഞ്ഞെടുത്തത്, അല്ല അവർ നടന്നു നീങ്ങിയത് (അറിയാതെ).

ഭാഷ, ഇതിവൃത്തം, കാവ്യസങ്കല്പം എന്നിവയിലെല്ലാം ഈ വ്യതിയാനം സ്പഷ്ടമാണ്. ഉള്ളൂരെങ്ങോ ഉപയോഗിച്ച ഒരു ആംഗലപദത്തിന്റെ പേരിൽ കോളിളക്കമുണ്ടായ മണ്ണിൽ പലപ്പോഴും ആംഗലപദങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം വരികൾ നിറയ്ക്കുവാനിവർ തയ്യാറായി. നാടിന്റെ സ്വത്തായ നാടൻ ശീലുകളെയും പ്രയോഗങ്ങളെയും സ്വീകരിക്കുന്നതിനവർ അറച്ചുനിന്നില്ല. 'ഒരു ചെറ്റക്കുടിലോ', കൊയ്ത്തുപാടത്തെ സംഘട്ടനമോ കവിയെ ആവേശഭരിതനാക്കുന്ന കാലം പോയി. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അനന്തതയിലെ ആവേശവും പനിനീർപ്പൂവിന്റെ മന്ദഹാസത്തിലെ മധുരിമയും എന്നേ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇന്നവനു പ്രശ്നം അവന്റെ അസ്തിത്വമാണ്, അവന്റെ സ്ഥൂലമായ 'ലോക'മാണ്, മാനസികവും ഭൗതികവുമായ ജീവിതമാണ്. കവിത മാനുഷികാസ്തിത്വം സംബന്ധിച്ച അഗാധമായ പരിചിന്തനത്തിലേർപ്പെട്ടു. കവികൾ, സമൂഹത്തിന്റെ ജീർണ്ണതകളുടെയും അവശിഷ്ടങ്ങളുടെയും നടുവിലൂടെ ഡയോജനീസിനേപ്പോലെ നടക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അതിനിടയിൽ കാണുന്ന ബീഭത്സമായ രംഗങ്ങൾപോലും കവിതയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

"നിരത്തിൽ കാക്കകൊത്തുന്നു
ചത്തപെണ്ണിന്റെ കണ്ണുകൾ,
മുലചപ്പിവലിയ്ക്കുന്നു
നരവർഗ്ഗനവാതിഥി" (ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസം)

എന്നു തുടങ്ങിയ ഭാഗങ്ങൾ കവിതയിൽപെട്ടതീ പുതിയ ദർശനം മൂലമാണ്. പുതിയൊരു കാവ്യസങ്കല്പവും സൗന്ദര്യദർശനവും അവിടെ കാണാം. കവിതയുടെ ശക്തിയിലും സംവേദനക്ഷമതയിലും ചില 'എടുത്തുചാട്ടങ്ങൾ' — leaps— നടത്തുകയാണത്. ഇതോടൊപ്പം സാമൂഹ്യശാസ്ത്രപരമായ ഒരു വ്യതിയാനത്തെയും ഇതു ലക്ഷീകരിക്കുന്നുണ്ട്. നന്മതിന്മവിവേചനംപോലും അസ്തപ്രായമായ ലോകത്തിൽ സൗന്ദര്യവൈരൂപ്യങ്ങൾക്കെന്തർത്ഥം? സംവേദനത്തിനുവേണ്ടിയല്ല, ഹൃദയത്തിൽനിന്നും അറിയാതെ വന്നുപോകുന്ന ചില പ്രയോഗങ്ങൾ ആത്മനിന്ദയുടെ പരമകാഷ്ഠയിലെത്താറുണ്ട്. ഒരുദാഹരണമിതാ; രാവിലെ സൗഹൃദം പറയുന്ന സുഹൃത്തിനുള്ള മറുപടിയാണ്.

ഇല്ല വിശേഷം, ചിത്തഭ്രമമാ–
ണീയിടെ നമ്മൾക്കല്ലൊല്ലം."

ചുരുക്കത്തിൽ "അക്കിത്തം" കാവ്യഭാഷയെ അവക്രമാക്കുകയും വിഷയസ്വീകരണത്തിൽ സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രത കൈവരുത്തുകയും ചെയ്തു[2] (വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി).

കരതലാമലകം

മനുഷ്യൻ വളർന്നുവെന്നാണു പറയുന്നത്. ചന്ദ്രനിൽ പാദങ്ങളുറപ്പിക്കാനും രാസനാളിയിൽ ജീവനുൽപ്പാദിപ്പിക്കാനും

[1] Alfred Kazzin–"On Joyceecaral Oates" – Span '73

[2] വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി – [illegible].

കഴിഞ്ഞിരിക്കാം. പക്ഷേ, കവി മനസ്സിലാക്കുന്നു,

....രാത്രികളില്ലാത്ത
ചെങ്കനലുചൊരിയും മിഹിരനിൽ
രിക്തവാതമാമിബഹിരാകാശ
വിപ്രവാസധർമ്മത്തിൽ, വെന്തെൻ ജഡം
എത്രമാത്രം വിലക്ഷണമായിട്ടു–
ണ്ടെന്നറിയുന്ന ഞാൻ മാത്രമോമനേ''.

ജീവിതവും പ്രപഞ്ചവുമെല്ലാം കൈവെള്ളയിലെ നെല്ലിക്കയാണ്. പക്ഷേ കിം ഫലം?

''ഇന്നു കണ്ണീരിൽ നിഷ്പന്ദവൃത്തിയാം
കണ്ണുകൊണ്ടറിയുന്ന ഞാൻ സുസ്പഷ്ടം
എൻെറ കയ്യിലിരിക്കുന്ന നെല്ലിക്ക–
യെന്നപോലീപ്രപഞ്ചം മുഴുവനും.
ഇച്ചെറുഫലം കത്തിച്ചതല്ലാനോ
ഇച്ചെറുഫലം വെട്ടിപ്പൊളിയ്ക്കാനോ
ഇല്ലെനിക്ക കരുത്തീഫലത്തിന്മേൽ
പല്ലുകൊണ്ടൊന്നു പോറുവാൻപോലുമേ''.

[കരതലാമലകം]

പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ അനന്തവിശാലതകളിലൂളിയിട്ടു പറക്കുമ്പോഴും അവനെ വലിച്ചു താഴ്ത്തുന്ന ഈ വ്യർത്ഥതാബോധം ഏററം സഫലമായാവിഷ്കരിക്കാൻ അക്കിത്തത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

അകം പൊള്ളയായ തലമുറ

എലിയട്ട് ഈ ശതകത്തിൻെറ ഇരുപതുകളിലെ പാശ്ചാത്യരെ നോക്കി പറഞ്ഞു, ''തരിശുഭൂമിയിൽ അലയുന്ന അകം പൊള്ളയായ മനുഷ്യർ''. വീണ്ടും കുറേക്കൂടി വ്യക്തമാക്കി, ''രൂപമില്ലാത്ത ആകൃതിയോടും, നിറമില്ലാത്ത നിഴലുകളോടും, ചലനമില്ലാത്ത ഹാവഭാവാദികളോടും, ദുർബ്ബലരായിപ്പോയ ശക്തിവിശേഷത്തോടുംകൂടി ശുഷ്കപത്രങ്ങളെ ഇളക്കുന്ന മന്ദമാരുതനെപ്പോലെ, അർത്ഥമില്ലാത്ത ശബ്ദങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചലയുന്ന തലയ്ക്കകം പൊള്ളയായ മനുഷ്യർ''. ഇവിടെ അക്കിത്തവും അതു് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. ഈ ത്രിമാനയുഗത്തിലെ തലമുറയുടെ ഉള്ളിൽ വയ്ക്കോലും പഞ്ഞിയും മാത്രമാണ്. നീലരക്തംപോലും ക്ഷാരത്തിൻെറ കൂടുതൽകൊണ്ടാണ്. ക്രിസ്തുവും ഹിററ്ലറും ഒരേ സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്ന അവരിൽ.

''മകനേ, മനസ്സിലാക്കുന്നു ഞാനിക്കുട്ടക്കു
മതിപ്പാണെല്ലാമാന്യന്മാരെയുമൊരേതോതിൽ
മാർക്സിനുള്ളതു ചുമ്മാമാർക്സിനും കൊടുക്കുന്നു,
മഹാത്മാഗാന്ധിക്കുള്ളതദ്ദേഹത്തിനും, പോരേ''.
........സംഭാഷണവിഷയം മോട്ടോർകാറിൻ
മാക്കററുഫാഷൻ മോഡൽ നമ്പറും റേററുംമാത്രം!
ഇററലിയിൽപ്പണ്ടുള്ളോരടിമപ്പോരും സ്പെയ്നി–
ലിപ്പോഴും നടക്കുന്ന പേർകേട്ട കാളപ്പോരും
കാണുവാൻ കഴിയാത്ത ഖേദത്താലിവർചെന്നു
കാണുന്നു ഗ്രാമത്തിലെക്കാളപൂട്ടാഘോഷങ്ങളും''

[ബലിദർശനം]

ഇന്ദ്രിയങ്ങളാകുന്ന തുരഗങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചു് വിവേകത്തോടെ യാത്രചെയ്യുന്ന രഥിയേ— ആത്മാവു്— മുക്തിപ്രാപിക്കു എന്നു് എഴുതിയ കഠോപനിഷത്തു് അവരുടെ കയ്യിൽ കാണും. എന്തൊരന്തരം? എങ്കിലും ഇവ''രാർഷസംസ്കാരപ്രിയരത്രേ''? [കള്ളക്കടത്തിനു മറയാണല്ലോ നമ്മുടെ ദൈവങ്ങൾ].

ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞ ലോകം

വേറൊരു രംഗം. കള്ളക്കടത്തും കള്ളപ്പണവുംവഴി സമ്പാദിച്ച ഇംപാലായിൽ ഒരു വിഭാഗം കറങ്ങുന്നു. മറെറാരു വിഭാഗം ആ കാററിൽ പറന്നു വീഴുന്നു. രാത്രിയിൽ മുനിസിപ്പാലിററിയുടെ വെളിച്ചത്തിൻകീഴിലവർ ഉറങ്ങുന്നു, തൊഴിലാളികളും യാചകരും വേശ്യകളും (!).

ഈ രണ്ടു ലോകങ്ങളും ബന്ധപ്പെടുന്നതു് ലാത്തിയും ടിയർഗ്യാസുംവഴി മാത്രം. ഇതാണത്രേ ''ഭൗമികപറുദീസാ'' (!).

ഇവിടെ അക്കിത്തത്തിലെ മനുഷ്യൻ വീർപ്പുമുട്ടുകയാണ്. സ്വന്തം സമ്പാദ്യം മുഴുവൻ – അഹങ്കാരം? – വിഷ്ണുപാദത്തിലർപ്പിച്ച മഹാബലിയുടെ സന്താനങ്ങളുടെ വിപര്യയം. ഇതിഹാസത്തിലും 'ബലിദർശന'ത്തിലും ഇതു കാണാം. നമ്മുടെ പൈതൃകത്തിൻെറ – heritage – ഏററവും ശക്തവും സമ്പന്നവുമായ മിത്തിനെയാണദ്ദേഹം ബലിദർശനത്തിലാവിഷ്ക്കരിക്കുന്നതു്.

ജീവിതദർശനം

''ഭൗതികമായും ആത്മീയമായും ഉള്ള ജീവിതപ്രതിഭാസങ്ങളെ ഞാനംഗീകരിക്കുന്നു. ഇവിടെ അണ്ടിയോ മാവോ മൂത്തതെന്ന പ്രശ്നം എന്നെ അലട്ടുന്നില്ല. സത്യത്തിൽ ആയിരം മുഖങ്ങളുണ്ട്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും എല്ലാ ചലനങ്ങളും അന്യോന്യ സഹകാരികളായിത്തന്നെ വർത്തിക്കുന്നു. അപ്പോളാണവ ശക്തവും സുന്ദരവുമായി തോന്നുന്നതു്. കാണാവുന്നവയുടെ ലക്ഷാംശംപോലും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭൗതികവും മാനസികവുമായ എല്ലാത്തരം ചൂഷണങ്ങളെയും ഞാനതിനാൽ വെറുക്കുന്നു. എല്ലാവരും വേലചെയ്യുന്നതും കയ്യിലും നാവിലും ചങ്ങലവീഴാത്തതും തലയും വയറും നിറയുന്നതുമായ ഒരു ലോകത്തെ ഞാനും സ്വപ്നം കാണുന്നു. എങ്കിൽക്കൂടി മനുഷ്യമനസ്സു സംതൃപ്തിയടയുന്ന കാലം ഉണ്ടാവില്ല എന്നാണെൻെറ ചെറുബുദ്ധിയ്ക്കു തോന്നുന്നതു്. ചക്രവാളം എത്ര സുന്ദരമാണ്! എങ്കിലും അതെപ്പോഴും അകലെയേ നില്ക്കു. ക്ഷമാശീലനുമാത്രമേ സുഖമുള്ളൂ. അഥവാ സുഖമെന്നതു് ദുഃഖത്തെ മറക്കുവാൻ മാത്രമാണ്. ദുഃഖത്തിനൊരൊററ പ്രത്യൗഷധമേയുള്ളു, സ്നേഹം. അവിടെയാണ് മനുഷ്യൻ'' [അക്കിത്തം – എൻെറ കവിത–'സഞ്ചാരികളു'ടെ ആമുഖം]

''നമ്മുടേതുമാത്രമായ ഒരു പാരമ്പര്യം നമുക്കുണ്ട്. അതിൽനിന്നു പ്രചോദനമുംകൊണ്ടു് വർത്തമാനകാലപ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടണം. അതു ചെയ്താൽ ഒരു പുതിയ കവിത ഉടലെടുക്കും; നവമായ കാവ്യചിത്രങ്ങളും പുരാവൃത്തങ്ങളുംകൊണ്ടു സമ്പന്നമായ ഒരു നവീന കവിത. കവികൾ അവരവരുടെ അനുഭൂതിയുടെ ആഹ്വാനത്തോടു സത്യസന്ധത പുലർത്തിയേ മതിയാവൂ... ഒരാളുടെ ജീവിതത്തിലുള്ള സ്നേഹപീഡ – അതുതന്നെയാണ് കവിതയുടെ പൂർവ്വരൂപം; എക്കാലത്തെയും കവിതയുടെ'' [അക്കിത്തം–ഗ്രന്ഥലോകം, മാർച്ച് 74] (കാവ്യസിദ്ധാന്തത്തിൽ എലിയട്ടിനോടുള്ള സാധർമ്മ്യം തികച്ചും ശ്രദ്ധേയമാണ്; രണ്ടുപേരുടെയും മൗലികത്വവും ശ്രദ്ധിക്കുക.)

ഈ വിശ്വാസപൂർണ്ണവും ആശാഭരിതവുമായ ദർശനത്തിൽനിന്നുമാത്രമേ

''ഒരു കണ്ണീർക്കണം മററു–
ള്ളവർക്കായ് ഞാൻ പൊഴിക്കവേ
ഉദിക്കയാണെന്നാത്മാവി–
ലായിരം സൗരമണ്ഡലം.
ഒരു പുഞ്ചിരി ഞാൻ മററു–
ള്ളവർക്കായ്ച്ചെലവാക്കവേ
ഹൃദയത്തിലുലാവുന്നു
നിത്യനിർമ്മലപൗർണ്ണമി.
അറിഞ്ഞീലിത്രനാളും ഞാ–
നിട്ടീവ്യപുളകോദ്ഗമം
ആ മഹാനഷ്ടമോർത്തോർത്തു
കരുങ്ങിക്കരയുന്നു ഞാൻ''

എന്നു തുടങ്ങിയ വരികളുൽഭവിക്കൂ.

ധർമ്മസങ്കടം

മാനസികവും ഭൗതികവുമായ ബന്ധനങ്ങളിൽപ്പെട്ട, ധർമ്മസങ്കടത്തിൽപ്പെട്ട പാത്രങ്ങളാണക്കിത്തം കവിതയിലുള്ളത്. ''ഇതിഹാസ''ത്തിലെ ''ജനിച്ചീലെന്നെ വെല്ലുന്ന മഹാപാപികളൊരിക്കലും'' എന്നു തേങ്ങിക്കരയുന്ന മനുഷ്യനും,

''പണ്ടത്തെ മേശ്ശാന്തി''യിലെ,

''എന്റെയല്ലെന്റെയല്ലീ കൊമ്പനാനകൾ
എന്റെയല്ലീ മഹാക്ഷേത്രവും മക്കളേ
നിങ്ങൾതൻ കുഞ്ഞിതവും കാണ്മതിൽ ഖേദമു-
ണ്ടെങ്കിലും നിന്ദിപ്പതില്ലെൻ വിധിയെ ഞാൻ''

എന്നു കടിച്ചമർത്തുന്ന മേശ്ശാന്തിയും,

കരതലാമലകത്തിലെ,

''ഈ യുഗത്തിന്റെ പൊട്ടിക്കരച്ചിലെൻ
വായിൽനിന്നുകേട്ടുവെന്നോ സഖി?
ഈ യുഗത്തിന്റെ വൈരൂപ്യദാരുണ-
ച്ഛായയെൻ കണ്ണിൽ കണ്ടുവെന്നോ സഖി?''

എന്നു പുലമ്പുന്ന ഭർത്താവും,

'ബലി ദർശനത്തിലെ, എൻദുഃഖമീ നാരായ വേരററ ലോകത്തിൻ സത്യം' എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ,

''ഇന്നയൽ തെണ്ടും ജിപ്സികളല്ലോ ഞങ്ങൾ
വേരുപൊട്ടിയ കാലിൻമുറിവായിൽ നിന്നിററും
നീററൽ വീഴുന്നു ഞങ്ങൾ നടക്കുന്നിടത്തൊക്കെ''

എന്നു കേഴുന്ന മാനവനും, ''നിമിഷക്ഷേത്ര''ത്തിലെ മുതുകിലെ കൂന കാണാനാവാത്ത മനുഷ്യനുമെല്ലാം ഈ നിസ്സഹായതയും നൈരാശ്യവും വേദനയും കടിച്ചിറക്കുകയാണ്.

സ്നേഹത്തിന്റെ ശീതളച്ഛായ

അനന്തതയോളം വളരുന്ന ഒരു ജീവിതദർശനം കൈമുതലാക്കിയ അക്കിത്തം ഈ യുഗത്തിന്റെ എല്ലാ വൈകല്യങ്ങളിലും പ്രത്യാശാഭരിതനാണ്. ആഘാതമേല്പിച്ചിട്ട ആശ്വാസം പകരുന്ന ആ കവിത. പണ്ടത്തെ മേശ്ശാന്തി'' പാടുന്നു.

''ഗർഭഗ്രഹത്തിലുണ്ടാശ്രിതവാത്സല്യ-
നിർഭരതനാരാളെന്റയായെന്റയായ്.
പൊള്ളോപൊരുളോ പറഞ്ഞുഞാനെന്ന
ദള്ളെനിക്കിപ്പോഴുമില്ലൊരു ലേശവും.
കാണായതപ്പടി കണ്ണുനീരെങ്കിലും
ഞാനുയിക്കൊള്ളുന്നു വിശ്വാസശക്തിയാൽ''.

ഈ ഹ്രസ്വമായ പുറക്കാഴ്ച ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്. അക്കിത്തം കവിതയിലെ ചില ശ്രദ്ധേയമുഖങ്ങളെ ആസ്വാദനതൃഷ്ണയോടെ ഒന്നോടിച്ചു നോക്കിയെന്നുമാത്രം. ആ കവിതയിലെ ഏററവും ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കുകയാണ്. പരിണാമാത്മകമായ ഒരു ജീവിതദർശനം സ്വീകരിച്ച കവിയുടെ ഏററവും ഹൃദ്യമായ വരിയെന്ന വിശേഷണമേ അതിനു നൽകാനുള്ളൂ.

''ഞങ്ങളാരെന്നോ? ഞങ്ങൾ ചരിത്രഗ്രാമങ്ങളിൽ
മംഗളം വിളയുന്ന കസ്തൂരിനിലങ്ങളിൽ
ആയിരത്താണ്ടിൽ കർമ്മത്തീകകടാക്ഷങ്ങളിൽ
പായസപ്പാത്രത്തോടെ പൊന്തിവന്നവരല്ലോ!
ഭോഗലാലസക്കടൽ മോന്തിയകാലം മേഹ-
രോഗത്തിൻ കാളച്ചാലിൽ പിടഞ്ഞുഞരങ്ങുമ്പോൾ
ഭാവിക്കുമലകൊട്ടത്തീട്ടന്നശകന്തത്തിൻ
ജീവകാരുണികളേ വരുവിൻ; ത്യാഗത്തിന്റെ
കങ്കണകപാണംനീട്ടി വാങ്ങുവിൻ മൃതസഞ്ജീ-
വനി നിങ്ങൾക്കായ്കൊണ്ടുവന്നൊരീ സദ്സ്നേഹം''.

കവിത

സ്വർഗ്ഗയാത്ര

Satheeshkumar V. K. II B. A. History

ഇന്നലെരാത്രിമയങ്ങുമ്പോൾ
ഇക്കിളിയൂട്ടുമൊരു സ്വപ്നംകണ്ടു.
ചിലങ്കകെട്ടിയ, മുത്തുപതിച്ച,
ചന്ദനപ്പല്ലക്കിൽ വന്നൊരു ദേവൻ.

പൊൻകിരീടം ശിരസ്സിൽ ചൂടും,
പാരിജാതമലർ മാറിലണിയും,
ദേവനവൻ മന്ദസ്മിതം തൂവിയെന്നെ
കൈപിടിച്ചിന്നലെ പല്ലക്കിലേററി.

പാട്ടുപാടും മൈനകളുടെ നാട്ടിലൂടെ,
കാട്ടുപൂക്കൾ വിടരും കാനനത്തിൻ മുകളിലൂടെ,
വെള്ളിമേഘങ്ങൾതെന്നിപറന്നൊഴുകും
നീലവിഹായസ്സിലൂടെ പറന്നുയർന്നു.

പവിഴംപതിച്ച, വൈഡൂര്യം കെട്ടിയ,
താഴികക്കുടങ്ങൾ മിന്നിത്തിളങ്ങും
സ്വർണ്ണഗോപുരങ്ങൾതൻനടുവിലെ
പൊൻതിരുമുററത്തു ചെന്നിറങ്ങി.

മാലാഖമാരോടിവന്നെന്നെ–നറു
മലർമാല്യങ്ങൾകൊണ്ടുമൂടി.
അപ്സരനർത്തകികളോടിവന്നു;
ചുററിലുംനിന്നവരാടിപ്പാടി.

എൻശിരസ്സിൽവന്നിതോപൊൻകിരീടം,
എൻവസ്ത്രങ്ങൾ പീതാംബരമായ്;
ദേവനായ് ഞാൻ മാറി–മെയ്യിലാകെ.
പൊന്നാഭരണങ്ങൾ തിളങ്ങി

ദേവഗണങ്ങളിരിക്കുംസദസ്സിൽ
ദേവനെന്നെ ആനയിച്ചിരുത്തി.
ചുററിലുംനോക്കി ഞാനൊരുമുഖവും
കണ്ടിട്ടില്ല മുമ്പൊരിക്കലും.

ദേവസ്ത്രീകടെ നൃത്തം കണ്ടു,
ദേഹമാകെകലുങ്ങിയാടി–അവർ
വസന്തംവിടരുംപോൽ പുഞ്ചിരിച്ചു;
ആനന്ദിച്ചുല്ലസിച്ചുഞാനും.

മാദകമാംലഹരിയിൽ മയങ്ങുമ്പോൾ
കേട്ടുവല്ലോരുശബ്ദമിടിനാദംപോൽ;
വരവായി താരകാസുരൻ ഗംഭീരൻ,
വിരണ്ടിതല്ലോ ദേവഗണങ്ങൾ.

അലറിപാഞ്ഞടുത്തസുരനും
ഓടിത്തുടങ്ങിസുരരാജന്മാർ
മിന്നിടുന്ന പൊൻവിളക്കുകളണഞ്ഞു,
തപ്പിത്തടഞ്ഞോടിഞാനും.

പൂമരങ്ങളിടയിലൂടെ, വള്ളിക്കെട്ടിലൂടെ,
കല്ലുകളുന്തട്ടി, മുള്ളുകൾകൊണ്ടു;
കാടായകാടുകളെല്ലാംകയറി,
തളർന്നുമേനി, കുഴഞ്ഞു കൈകാൽ.

അയ്യോ! പാവം! കാലൊന്നുവഴുതി
പിരണ്ടുവീണിതല്ലോകുഴിയിലും;
ഞെട്ടിയുണർന്നുനിലവിളിച്ചു,
ഞാൻ ചുററിലുംനോക്കി–ഹാ കഷ്ടം!
വീണിതല്ലോ കിടക്കുന്നു ധരണിയിൽ

COLOUR, BLACK and WHITE
ഗ്രൂപ്പ്ഫോട്ടോസ്, ഫ്ളാഷ്ഫോട്ടോസ്, ഫോട്ടോ സ്റ്റാറ്റ്,
കൂടാതെ ടവ്വൽഫോട്ടോസിനും സമീപിക്കുക.
Jaya Photos
MOOLAMATTAM
COLOUR FLASH Rs. 35 only
Phone: 40

ലേഖനം

പാറകളുടെ സംഗീതം

ഒ. വി. വിജയന്റെ 'പാറകം' എന്ന കഥയുമായി ഒരു ആത്മഭാഷണം.

തോമസ് മാത്യു II D. C. English

'മൃഗാംഗമോഹനൻ പലതുമോർത്തു: അന്നു മനം ഇളംചൂടുകൊണ്ടു തൊട്ടു പാറകളിൽ ചവിട്ടി നടക്കുമ്പോൾ: താഴ്വരക്കപ്പുറത്തെ ദേവീക്ഷേത്രം കാണാമായിരുന്നു. അച്ഛന്റെ ചെറുവിരൽ ഒന്നുകൂടി അമർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് മൃഗാംഗമോഹനൻ ചോദിച്ചു: അച്ഛാ ഞാൻ ഒന്നാക്ഷേത്രംവരെ പോകട്ടെ!''

'പാറകം' ആരംഭിക്കുന്നു.

കാലികഭൗതിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു സാഹിത്യത്തിലുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പററി ധാരാളം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാഹിത്യകാരൻ സമൂഹത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങാതെ അതിന്റെ ശ്രേയസ്സിനായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നും അതല്ല, സൃഷ്ടിയുടെ നേരത്തു് സമൂഹവുമായി വിവാഹമോചനം നടത്തുകയാണു് എഴുത്തുകാരൻ ചെയ്യുന്നതെന്നും വിഭിന്നവാദഗതികൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ടു്. എഴുത്തുകാരന്റെ മനുഷ്യന്റെ മൗലികപ്രശ്നങ്ങളായ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ദുരൂഹതയും ജീവിതത്തിന്റെ നിരർത്ഥകതയും കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്നു് വാദിക്കുന്നവരോടൊപ്പം കാലിക ഭൗതികയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു് അവയർഹിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം നൽകണമെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരും ആധുനിക സാഹിത്യകാരന്മാർക്കിടയിലുണ്ടു്. സാമൂഹ്യബോധത്തിനു പകരം അബ്സേഡിസം സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഒരു രചനയും ഉത്തമമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. സൗന്ദര്യാത്മകമായൊരു സമീപനത്തിലൂടെയുമാവണം അതിന്റെ നിലവാരം കണ്ടെത്തേണ്ടതു്. മനുഷ്യാവസ്ഥയുടെ ക്രൂരമായ ദാർശനികസത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം നിത്യനൂതനമായ സൗന്ദര്യബോധത്താൽ കാലാതിവർത്തിയുമായ ഒന്നാണു് ഒ.വി. വിജയന്റെ 'പാറകം'.

യുദ്ധത്തിനെതിരായ ഒരു കലാസൃഷ്ടിയായിട്ടായിരിക്കാം 'പാറകം' സാമൂഹ്യബോധമുള്ള ഒരാസ്വാദകന്റെ കണ്ണിൽപ്പെടുക. എന്നാൽ യുദ്ധത്തിനെതിരായ പ്രചരണകഥയെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു് മനുഷ്യത്വം വിധിക്കുനേരെ ഉയർത്തുന്ന ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായും മനുഷ്യവേദനയുടെ ഐതിഹാസിക കഥനമായും 'പാറകം' രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം എല്ലാം നശിച്ചുകഴിഞ്ഞു്, 'പൊൻപൊടിപോലെ മരണത്തിന്റെ പരാഗം' നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ലോകത്തിൽ അവസാനത്തെ മനുഷ്യരായ മൃഗാംഗമോഹനൻ എന്ന ഭാരതീയനും താൻവാൻ എന്ന ചീനക്കാരിയും സന്ധിക്കുന്നു. അവർക്കു ചുററും ചക്രവാളങ്ങൾ മുതൽ ചക്രവാളങ്ങൾവരെ ചെടികളുടെ, പ്രാണികളുടെ, കെട്ടിടങ്ങളുടെ, യന്ത്രങ്ങളുടെ സങ്കീർണ്ണരൂപങ്ങളെല്ലാം ലാവയായി നീറിക്കിടന്നു. സല്ലാപങ്ങൾക്കുശേഷം ഇവർ പരസ്പരം രാജ്യങ്ങളുടെ പേരിൽ യുദ്ധം ചെയ്തു. അവസാനം,

മേന്മയേറിയ കല്യാണസാരികളും മററ്
അഴകുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും
കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ

ചെട്ടിപ്പറമ്പിൽ
ടെക്സ്റ്റൈൽസ്
തൊടുപുഴ

PHONE: 62

ജീവിതം തുടരുന്നതിന്റെ വ്യർത്ഥത മനസ്സിലാക്കി അവരും മരണത്തിന്റെ പരാഗത്തിലലിഞ്ഞുചേരുന്നു.

യുദ്ധം വരുത്തുന്ന കെടുതികളെപ്പററിയും രാജ്യസ്നേഹത്തെപ്പററിയുമെല്ലാം ധാരാളം സാരോപദേശകഥകൾ നാം കേട്ടിരിക്കുന്നു. യുദ്ധത്തിന്റെ ഭീകരതയെ മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്നതുമാത്രമല്ല 'പാറകളു'ടെ പ്രത്യേകത, ഈ കഥയിലെ ഓരോ വാക്കുംവഴി വിജയൻ അനുഭൂതികളുടെ നവലോകങ്ങൾ വെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്, യുദ്ധത്തിന്റെ ദുരന്തം വിളിച്ചോതുന്ന കാക്കനാടന്റെ 'പ്രൗഷ്യ ബർട്ടി' നേക്കാൾ 'പാറകൾ' നമ്മുടെ മജ്ജയിൽ കിടിലങ്ങളുതിർക്കുന്നത്.

വാക്കുകൾ എന്ന കവാടങ്ങൾ

അച്ഛനോടൊത്ത് പാറക്കെട്ടുകളിൽ സായാഹ്നയാത്രക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ താഴ്വരക്കപ്പുറത്തെ ദേവീക്ഷേത്രം മൃഗാംഗമോഹനൻ കണ്ടു. അവിടുത്തെ ദേവീപ്രതിഷ്ഠ കാണാൻ അച്ഛനനുവദിച്ചില്ല.

വെറും കല്ലിലുള്ള പ്രതിഷ്ഠ എന്തിനു കാണണം എന്ന അച്ഛന്റെ ചോദ്യത്തിനു മുമ്പിൽ മൃഗാംഗമോഹനൻ ചൂളി. തന്റെ ആഗ്രഹത്തിന്റെ കാരണം അച്ഛനോടു പറഞ്ഞറിയിക്കുക സാധ്യമല്ല.

എന്താണ് ദേവീക്ഷേത്രവും അവിടത്തെ പ്രതിഷ്ഠയും? ദേവീക്ഷേത്രം കാണുമ്പോൾ മൃഗാംഗമോഹനൻ മരിച്ചുപോയ അമ്മയെക്കുറിച്ചോർത്തു. ദേവീക്ഷേത്രമെന്ന പ്രതീക കല്പനവഴി നിഗൂഢമായൊരനുഭൂതിമണ്ഡലത്തിലേക്കു കൈചൂണ്ടുകയാണ് വിജയൻ ചെയ്യുന്നത്. അതെന്താണ് എന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കുക സാധ്യമല്ല. യുക്തിചിന്തയ്ക്കിവിടെ സ്ഥാനമില്ല. മൃഗാംഗമോഹനന്റെ അച്ഛന്റേതുപോലെ യുക്തിചിന്തയുമായി സമീപിച്ചാൽ അവ വെറും കരിങ്കല്ലുകൾമാത്രം. മനസ്സിന്റെ ആഴങ്ങളിലെങ്ങോ മയങ്ങുന്ന ആദിരൂപങ്ങളിലേക്ക് ശരംതൊടുക്കുകയാണ് കഥാകൃത്ത്. അത്യന്തം സ്വകാര്യമായ അനുഭൂതിമണ്ഡലത്തെ ദേവീക്ഷേത്രമെന്ന പ്രതീകംവഴി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനല്ലാതെ, അതിനെത്തന്നെ പിടിച്ചെടുക്കാൻ ഇന്നോളം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട വാക്കുകൾക്കു കഴിവില്ല.

ഇതുതന്നെയാണ് 'പാറകളുടെ ഇളംചൂടു' മുഖേനയും വിജയൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ അബോധമണ്ഡലങ്ങളിൽ സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി ഒന്നും വ്യവച്ഛേദിച്ചു പറയാൻ ഇവിടെ സാധ്യമല്ല. 'ആ ഒരു നിമിഷത്തിൽ പാറയുടെമേൽ കൈപ്പടം പതിഞ്ഞു. കുട്ടിക്കാലത്തെന്നപോലെ പാറകളിൽനിന്നു തുടിപ്പുകൾ മൃഗാംഗമോഹനന്റെ കൈപ്പടത്തിലേക്കു കേറി. അവയുടെ പൊരുളെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു.'

തങ്ങളുടെ ഇളംചൂടുവഴി, തുടിപ്പുവഴി പാറകൾ മൃഗാംഗമോഹനിൽ ഉണർത്തിയത് കൈവിട്ടുപോയ ബാല്യത്തിന്റെ നഷ്ടസ്മൃതികളും സൗഭാഗ്യങ്ങളുമാവാം. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ശൈശവദശയിലുള്ള ലാളിത്യമാവാം. എന്തൊക്കെയോ ജന്മാന്തര സ്മരണകളാവാം. വിദൂരമായ ഏതോ നക്ഷത്രസ്പന്ദമാവാം. തികച്ചും മൂർത്തമായ ഒന്നല്ലിത്. അഗാധങ്ങളിലെ ആ തുടിപ്പുകൾ അനുഭവവേദ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പാറകളുടെ ഇളംചൂട് എത്രയോ തലങ്ങളിലാണ് മനുഷ്യഹൃദയത്തോട് സംവദിക്കുന്നത്.

'അവൾ കൈ ചൂണ്ടി. ആ ചൂണ്ടുവിരൽ ചക്രവാളങ്ങളെ പിറകോട്ടു ചുരുട്ടി. ചക്രവാളങ്ങൾ കത്തിയെരിഞ്ഞു. പൂമ്പാററയുടെ പരാഗംപോലെ ഭൂതലമത്രയും പൊൻപൊടി നിറഞ്ഞുനിന്നു. നഗരങ്ങ

ളും സംസ്കാരങ്ങളും സാമ്രാജ്യങ്ങളും അഹന്തകളുമാണ് ആ പൊടി. വിവിധങ്ങളായ പലതും ആ പൊടിയിൽ ഒന്നായി.

തങ്ങൾക്കു ചുററും പരന്നു കിടക്കുന്ന നാശത്തിന്റെ പ്രളയങ്ങളെ താൻവാൻ ചൂണ്ടികാണിക്കുകയാണ്. ഇനിയൊരു യുദ്ധം ഈ ഗ്രഹത്തിലുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ ഇതായിരിക്കാം, ഏററവും കുറഞ്ഞ പക്ഷം, സംഭവിക്കുക. അന്നും പാറകളുടെ ഖേദംമാത്രം ബാക്കി നിൽക്കും.

പരിഹാസത്തിന്റെ ചൂണ്ടുവിരൽ

വ്യർത്ഥമായ ജീവിതത്തിന്റെ ചുരുങ്ങിയ നിമിഷങ്ങളിൽ, ഭൂമിക്ക് അതിരിട്ട് പരസ്പരം വഴക്കടിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എത്ര നിസ്സാരനാണ്. രാജ്യങ്ങളായി തിരിഞ്ഞ് സ്വയമൊരു സങ്കുചിത വലയത്തിലൊതുങ്ങി നൈസർഗ്ഗിക വ്യത്യാസങ്ങളെ വലുതായി കണ്ടു ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തന്റെ മൗലികമായ അവസ്ഥ മറക്കുകയാണ്. ഇവിടെ, തത്ത്വവിചാരം നടത്തുകയും ഒരു ലോകഗവണ്മെൻറിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പററി അടിവരയിട്ടെഴുതുകയുമല്ല വിജയൻ ചെയ്യുന്നത്.

“നീ എന്റെ ശത്രുവാണ്. ശത്രുവിന്റേതായ ഒന്നിനും അർത്ഥവും സൗന്ദര്യവുമില്ല.”

“ആരു പറഞ്ഞു?”

“എന്റെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞു. നിന്റെ നേതാക്കന്മാരും അങ്ങനെ നിനക്കു പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കണം.”

ദേശീയബോധത്തിന്റെയും മററും പേരിൽ മനുഷ്യൻ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന വിക്രിയകൾ തന്റെ നിലനില്പിന്റെ തലങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാതെ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളാണ്. ഒന്നോ രണ്ടോ നേതാക്കന്മാരുടെ വിവരക്കേടിന് മനുഷ്യകുലം ഒന്നാകെ ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുന്നു. സ്വയം കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തതുമൂലം, യുദ്ധാവസരങ്ങളിൽ, ശത്രുരാജ്യക്കാരനെ തീരെ നിന്ദ്യനായി മാത്രം ചിത്രീകരിക്കുകയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ എല്ലാ വാതിലുകളും അവനെതിരെ കൊട്ടിയടക്കാൻ നേതാക്കന്മാർ ആഹ്വാനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

മനുഷ്യരായി തങ്ങൾമാത്രം ഭൂമുഖത്ത് അവശേഷിച്ചിട്ടും താൻവാനും മൃഗാംഗമോഹനനും ശത്രുക്കൾതന്നെ. സഹജാഭിലാഷപൂർത്തിക്കായി ഒത്തുകൂടി കുറെകഴിയുമ്പോൾ, ഏതോ അനുഷ്ഠാനം എന്നപോലെ അവർ യുദ്ധക്കളത്തിലിറങ്ങുന്നു. ആദ്യം കൊല്ലപ്പെടുന്നതാരോ, അയാളുടെ രാജ്യം യുദ്ധത്തിൽ തോൽക്കുന്നു. യുദ്ധം അതിന്റെ പരമമായ അവസ്ഥയിൽ എത്ര വിചിത്രവും അബദ്ധവുമാണ്!

ദാർശനിക തലങ്ങൾ

താൻവാൻ തന്റെ മകനായ ചെന്നിനെ തൊടില്ല. തൊട്ടുകൂടെന്ന് രാജ്യസ്നേഹവും കർത്തവ്യബോധവും അവളെ വിലക്കി. അവളുടെ കുട്ടിയിൽ, യുദ്ധം മൂലം പ്രസരം കാളിപ്പടർന്നിരിക്കുന്നു. അവസാനത്തെപ്പടയാളിയായ താൻവാൻ ചെൻ നീട്ടുന്ന കുഞ്ഞിക്കൈകളിൽ തൊട്ടാൽ പ്രസരം അവളിലേക്കും വ്യാപിക്കും. കുഞ്ഞിക്കൈകളിലും കുഞ്ഞിക്കാലുകളിലുമെല്ലാം പ്രസരം പടരുമ്പോൾ ചെൻ പറഞ്ഞു: “അമ്മേ, എനിക്കു നോവുന്നു.”

‘ദുഃഖത്തിന് ഈ മൂന്നു വാക്കുകളുടെ ആഴമേയുള്ളൂ.’ വിശ്രമത്തിന്റെ വൈകുന്നേരങ്ങളിലെന്നപോലെ മകൻ, തനിക്കുനേരെ നീട്ടിയ കുഞ്ഞിക്കൈകളിൽ തൊടാതെ താൻവാൻ ഉറച്ചുനിന്നു. അവളുടെ ചെറുവിരലിൽ പിടിച്ചല്ലാതെ എങ്ങും പോകാത്ത ചെൻ തനിച്ചു യാത്രയായി.

തന്റെ മൂന്നുവയസ്സുള്ള മകൾ ഗീതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളിൽ മൃഗാംഗമോഹനനും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾ എത്രയോ മനോഹരങ്ങൾ. എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ മനോഹാരിത ഭഞ്ജിക്കപ്പെടുന്നത്? രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ യുദ്ധം മൂലം പവിത്രങ്ങളായ വ്യക്തിബന്ധങ്ങൾക്കു സംഭവിക്കുന്ന ശൈഥില്യം വിജയൻ വെളിപ്പെടുത്തിയതിനപ്പുറം വാക്കുകളിലൊതുക്കുക ഇനിയുള്ള എഴുത്തുകാർക്കൊരു വെല്ലുവിളിയാണ്.

ജീവിതത്തിന്റെ നിരർത്ഥകത വിജയൻ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇനി സൃഷ്ടി തുടരണമോ എന്നതാണ് മൃഗാംഗമോഹനനും, താൻവാനും അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏററവും വലിയ പ്രശ്നം. സൃഷ്ടിയെന്ന ക്രൂരത, സൃഷ്ടിയെന്ന നുണ അവരും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ആരോ തങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചതാണെന്നും, വ്യർത്ഥതയുടെ വലയിൽ കുടുക്കിയതുമാണെന്നുള്ള സത്യം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. താൻവാൻ മൃഗാംഗമോഹനനെ വധിച്ചശേഷം സ്വയം മരണം വരിക്കുന്നു. പിൻഗാമികളെ സൃഷ്ടിച്ച് മനുഷ്യജീവിതം ഭൂമിയിൽ തുടരുക എന്ന വിഡ്ഢിത്തത്തിൽനിന്നും അവർ മുക്തിനേടി.

താത്കാലിക സാധ്യതകളിൽനിന്നും അകലെയാണ് എന്നുവച്ച് ഈ കഥ പരിഗണന അർപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ജീവിതത്തെ അതിന്റെ സത്യസ്ഥിതിയിലാണ് ഇതിൽ കാണുന്നത്. അന്യനും നിസ്സഹായനുമായ മനുഷ്യന്റെ ഏകാന്തവേളകളിൽ ഈ കമ്പസാരം അവനു മനസ്സിലാവാതെവരില്ല. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ വ്യർത്ഥത കണ്ടെത്താൻ സ്വയം മനസ്സിലാക്കുന്നവനും മുഖംമൂടികൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനും എളുപ്പമാണ്.

‘പാറകൾ’വഴി വിജയൻ മലയാളകഥക്ക് പുതിയൊരു വർത്തമാനം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. വാഗതീതമായി നിൽക്കുന്ന കേവലാനുഭൂതികളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത അക്ഷരങ്ങളിൽ അമർത്തി ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്നു വാക്കുകൾ ചേർത്ത് നാലാമതൊരു നക്ഷത്രമത്രേ വിജയൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

Best compliments from

TEA'S & RESTAURENT

THODUPUZHA

Inter Continental Air Travels

S. R. V. Buildings

THODUPUZHA

Please Contact

Passports, Visas and other Travel Documents

With Compliments

The cold storage - where even the prices are frozen

Quality Cool Centre,

Idukki Road, Thodupuzha

(The house of quality fishes and meat)

We deliver your needs at your door at no extra charges)

Best Wishes from

Sree Krishna and New Theaters

Our Onam Programme

Udaya's "നീലപ്പൊന്മാൻ"

Sheeba's "അയോദ്ധ്യ"

Sunny N. M. (Chairman)

Xavier Mathew (G. Secretary)

T. M. George
(U. U. Councillor)

Joe Joe Mathew
(English Asso. Secretary)

P.S. Stephen
(Fine Arts Secretary)

Raju John
(Arts Asso. Secretary)

Babu V. G.
(Sports Secretary)

Kurian Mathew Hindi Asso.

T. K. Kuriakose
Science Asso. Secre.

Joy Joseph
Malayalam Asso. Secre.

Mercykutty Abraham
Women's Representative

Annie Joseph
Women's representative

Joseph Augustine
P. D. C. Repre.

Joseph Kurian
Commerce Repre.

Union Inauguration

Inauguration
Justice George Vadakkel

Speech
M. K. Sanu

The view of the stage

Mono Act
Ulahannen N.

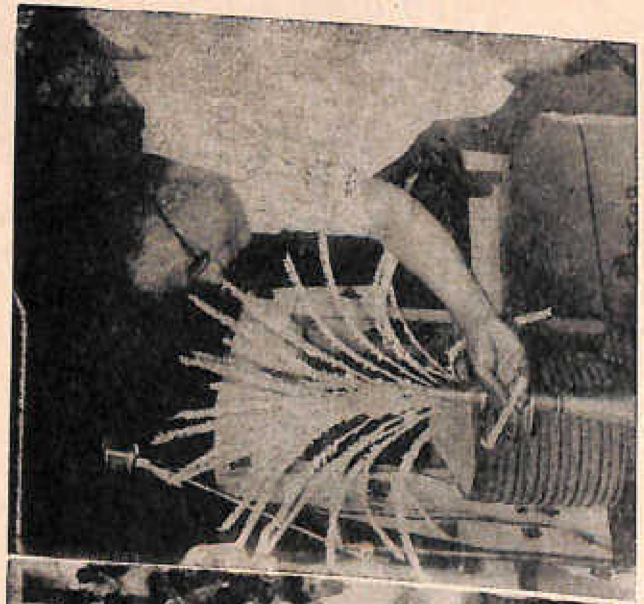

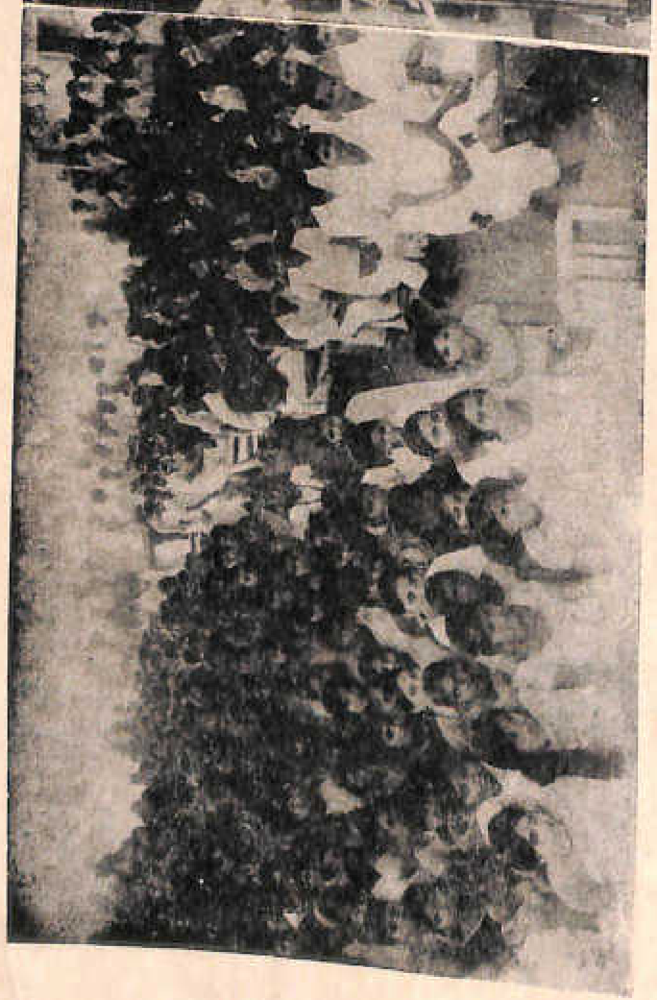

Inauguration by
Justice George Vadakkel
and the audience

Presidential address
N. M. Sunny

English Association

Welcome
Joe Joe Mathew

O. T. Varghese M.A.LLB.
Inaugurating the Asso.

Debate Future of Indian
Democracy

1. S.F.I. State Committee Member
   C. J. Chacko
2. P. K. Narayanapillai (A.B.V.P.)

3. P. C. Joseph
   K.S.C. State President

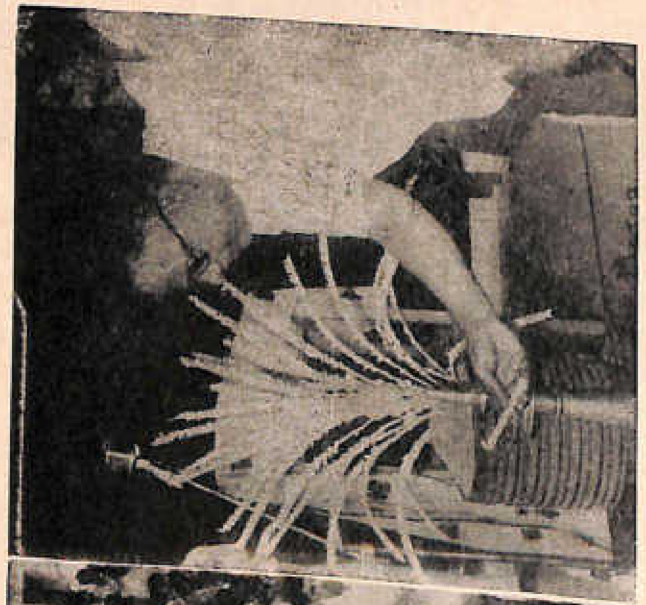

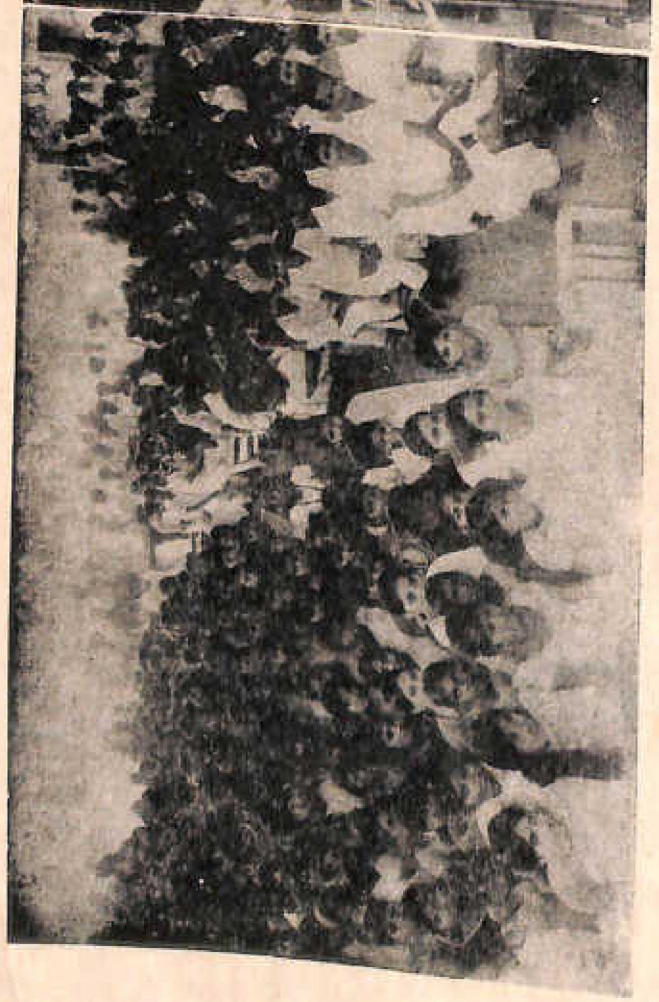

Inauguration by
Justice George Vadakkel
and the audience

Presidential address
N. M. Sunny

English Association

Welcome
Joe Joe Mathew

O. T. Varghese M.A.LLB.
Inaugurating the Asso.

Debate Future of Indian Democracy

1. S.F.I. State Committee Member
   C. J. Chacko
2. P. K. Narayanapillai (A.B.V.P.)

3. P. C. Joseph
   K.S.C. State President

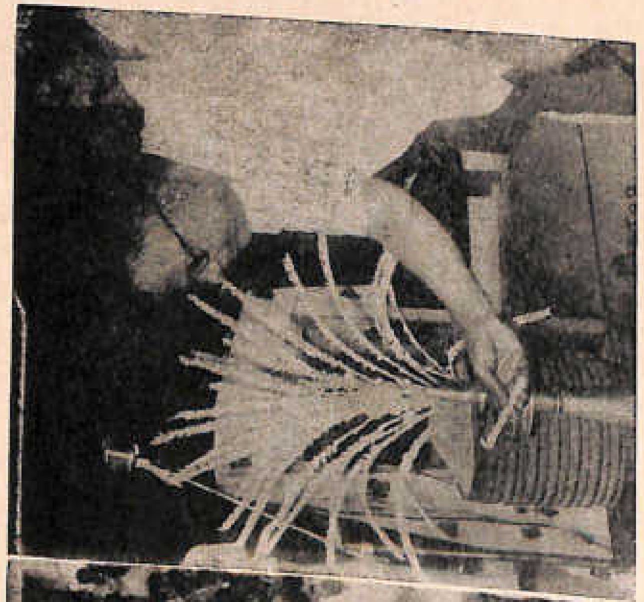

Inauguration by
Justice George Vadakkel
and the audience

Presidential address
N. M. Sunny

English Association

Welcome
Joe Joe Mathew

O. T. Varghese M.A.LLB.
Inaugurating the Asso.

Debate Future of Indian
Democracy

1. S.F.I. State Committee Member
   C. J. Chacko
2. P. K. Narayanapillai (A.B.V.P.)

3. P. C. Joseph
   K.S.C. State President

Arts Association

Pennamma Jacob M.L.A.
Inaugurates....

A.C. Jose

Raju John
Vote of thanks

P. J. Joseph M.L.A. for
Jayaprakash movement
against corruption

Vaikom Viswan (K.S.Y.F.)
against

a view of the stage
....unity in diversity

Symposium under Arts Association

T.P. Gopinath
I.P.S.

Moolamattam
A.S.P.

U.P.R. Menon
I.P.S.
Moovattupuzha
D.Y.S.P.

Chief guests with our Principal and Students

Fine Arts Club

Welcome speech

P.S. Stephen

Secretary

Inauguration by

Film star

Nellikkodu Bhaskaran

Dance
Shaji P. Joseph

Malayalam Association

Inauguration
Thomas Mathew
Maharajas'

Speech
K. P. Sasidharan
Maharaja's E.K.M.

Welcome Speech
Joy Joseph

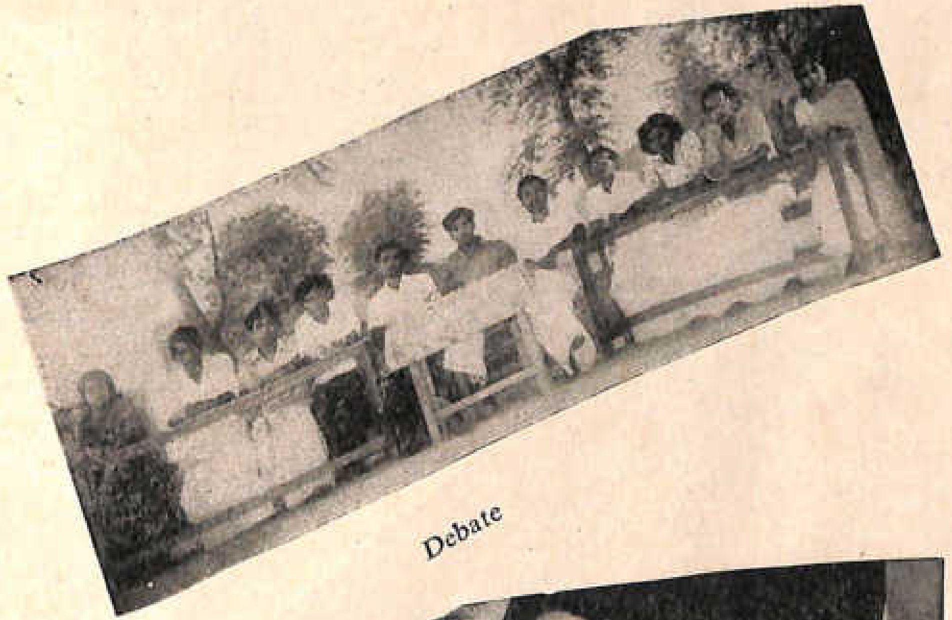

Debate

K. P. Sasidharen Inaugurates the Malayalm Manuscript Magazine

Science Association Inauguration

Welcome Speech
Kuriakose T. K.

Debates

Speech: Sivadas S.M.Sc.
C.M.S. College
Kottayam

Inaugural Address,Pro.
P.M.ChackoSt.Thomas
College Palai

Hindi Association

Prof. P.V. Varghese M.A.
Nirmala College
Inaugurates

Kurian Mathew
Welcome

Commerce Association

Mohammadkutty Sahib
Inaugurates

Prof. Ramakrishna Pillai
Speech: St. Thomas College Palai

Welcome Speech
Joseph Kurian Secretary

C. S. U.

The Executive

President T. M. Joseph

Work Camp

M. T. Chacko Secretary

Aleyamma K. I.
Vice President

Alice V. Mathew
Joint Secretary

N. C. C.

Under Officers of the N. C. C.

Republic day Parade

S.L.C.O.

The Executive members of the S.L.C.O. College Unit

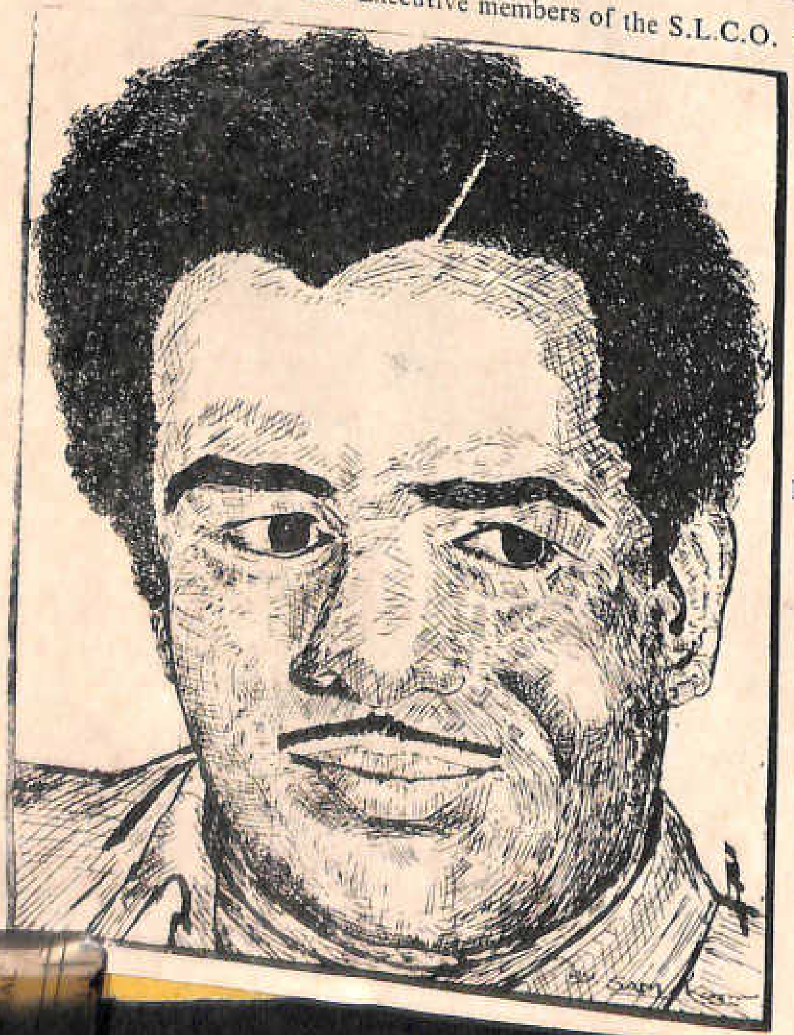

In loving memory of 'Sathya'

The Choice of the Year

Jose T. Thomas
Film Star

Thomas K. Chandy
Best Actor

Remadevi M.
Best Singer

Achamma Mathew
Best actress

Jose Thomas
Best Singer

Avirachen
Athletic Champion

George Sebastian
our Artist

Nirmala K.
കഥാപ്രസംഗം

Sketch by Jalajan

Mono Act Jose T. Thomas

Girvasis Thomas
Inter district
Volly ball team member

Augusthy. C. A.
Best Comedian

Baby Thomas
Volly ball team Captain

Various Teams

Sports—Games—Drama

Sports—Day

Solemn Oath

Inauguration by Simon Manjooran I.P.S.
D.I.G. Ernakulam

Principal's Address

Marchpast

Various Poses

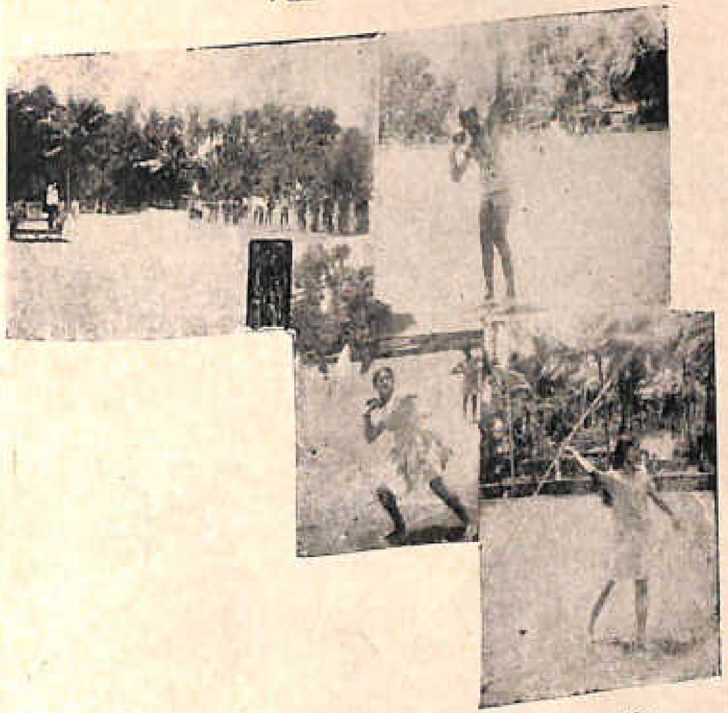

Shot put

Javelin

Inter Collegiate Basket Ball tournament
Held at Kothamangalam
Inaugurated by
U.P.R. Menon D.Y.S.P. Moovattupuzha

College day Celebration

Principal's report

Prof. T.S. chacko M.A.
Welcome speech

Xavier Mathew
Vote of thanks

A view of the stage

Thekkinkadu Joseph
Speech

Madavan Balakrishna
Pillai Speech

Lazo M. Zakula
Canadian Chief Engineer
Idikki

Dance by Kusumalatha

Dance by L.M. Varikatt
and Molly Mathew

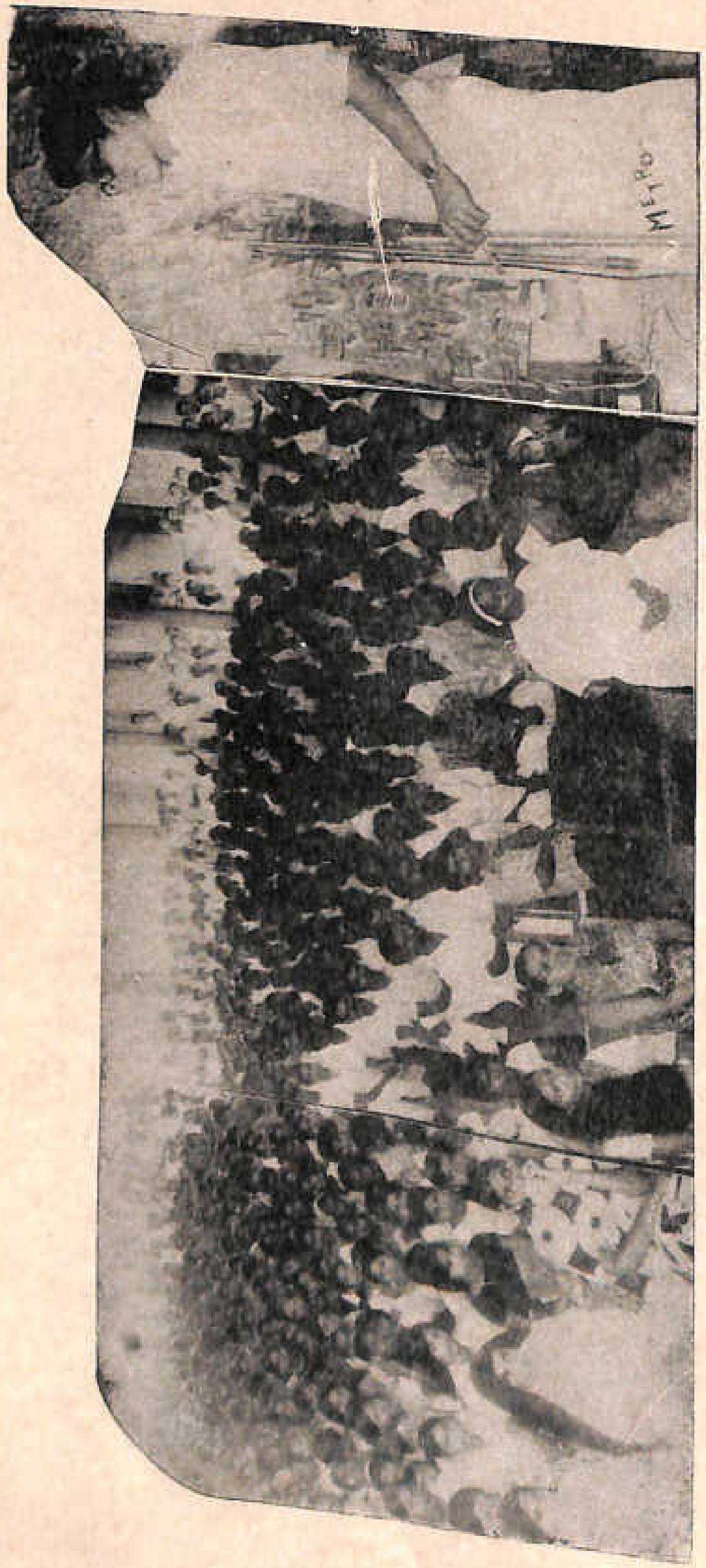

Presidential Address
by N. M. Sunny

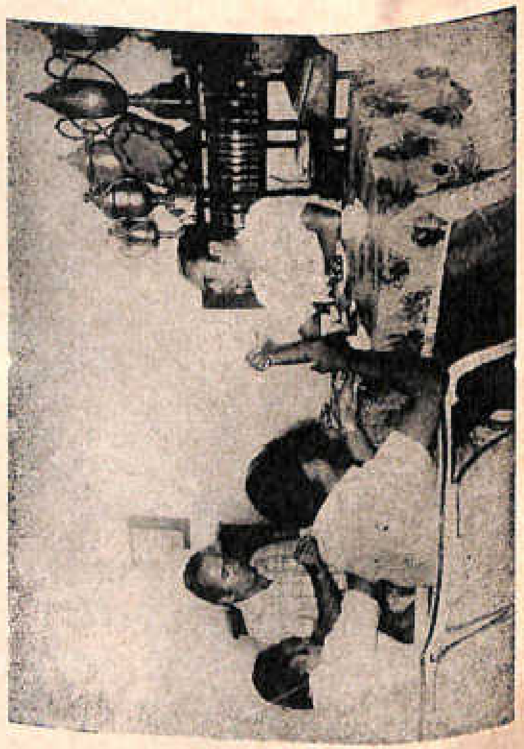

A tea party in the office

English Section

Contents

	Page
An Amateur at Ramance— *Francis Mallappally III B.A. Litt.*	1
Yakshi— *F.C. George I B.Sc. Chemistry*	6
Fragility— *Joseph P.U. B2*	7
Strange Experiences on my first flight— *P.S. Stephen II B.A. Eco.*	8
They left his camera on the moon *Basheer A.S. III B.Sc. Maths.*	11
Photography *Roy Mathew*	13

"An Amateur at Romance"

Francis Mullappally III B. A. Lit.

In this modern age, there are a number of ways in which one can spend one's free time. There are many number of hobbies, ranging from stamp collecting to big game hunting. In fact, I am told that there are even some intrepid souls who indulge in parachute jumping, just for the fun of it; however doubtful that may be.

But do the young ones seen around here, do anything of that sort? Certainly not. What they do is something much more hazardous. They go and fall in love of course, experienced veterans like you and me know that the poor saps are going to be let down with a thump, but does that prevent them? Not on your life.

The period just after the reopening of the college is when this so called Indian Summer reaches its peak. In that heady atmosphere, romances sprout like toad-stools after a storm. This year also it was no different, and falling love seemed to be the fashion of the day. I confess that I also felt rather anxious to keep up with the set, and if people were falling in love to the light and left I saw no reason why I also should not try my hand at this game.

The first step, I knew, was to establish some one definitely as the subject of one's devotion; because I felt and still feel, for that matter that a multiple love affair is about as restful a hobby as Mountaineering. But this is easier said than done.

As one of my atheletic friends put it figuratively, all the "tracks" were rather crowded and indeed, in some of them, boys were running five or six deep behind their respective flames of the heart. I knew it was useless to join one of these "track-teams" because even if managed to catch up with them, the best I could hope for was to be mentioned as "one of the Romeos" of so and so. A typical example being a friend of mine, who had carried out a vigorous love affair for about an year. At the end of that period when I asked him how far he had got, he informed me quite seriously that he had made fifty per cent progress. I asked him what he ment by that, and he said "I told you it is case of fifty-fifty; I know I love her and she doesn't".

Now, that was not all the sort of progress I wished to make. I wanted something more definite and tangible than a one way fifty-fifty affair. I resolved to choose a rather uncultured track to try my luck at and was hopefully looking about, when things, as it were, were taken completely out of my hands.

One day, during the noon interval, when we were about to go out of the class there came an announcement that during the afternoon session we will be free. I was standing at the back of the class. One of my friends standing on the threshold, asked me to hand over his tiffin carrier. I grabbed the tiffin carrier and tossed it to him. The instant I released the tiffin carrier, I saw a girl, also a class mate of mine, stepped in and to my horror,

right in the path of the air borne tiffin carrier.

Owing, no doubt, to her good fortune and also, mine, the tiffin carrier missed her head and hit her shoulder instead. That it did cause some pain was evident, as she jumped about three feet into the air and let out a howl that might have been heard at Velliyamattam. An apology, I knew, was definitely called for, and I gingerly went up to her, trying to be nonchalant and perspiring freely in the process. With a superhuman effort, I dislodged my tongue from the roof of my mouth and began "Ex ..I.... I am terr ....ibly sorry....It was an accident.. . I hope ...ah ...that is to say...." To my astonishment she smiled and interrupted me. "That is perfectly alright. I am not hurt in the least."

I apologised again and retreated humbly, thanking my lucky stars. I could not help admiring her. Here was a girl, hit with a tiffin carrier saying it was all right! As if she would welcome another attack with the tiffin carrier "What a girl". I marvelled.

It was only a couple of days later that the full significance of the incident dawned on me. Then I wondered why I did not think of it earlier. Why, it was obvious, I mean to say, the incident was so unlikely. Under similar circumstances, the least what anybody else would have done, quite reasonably too, might have been to catch the tiffin carrier and take a swing at my head. In fact that was what I had expected. Instead, this girl actually 'smiled' and said that it was all right! unbelievable! Must have been love, I decided. Yes! "love at first hit."

Having come to this conclusion I reexamined my position. How about this particular girl? Was she good looking? well, yes. "Then what are you waiting for?" I asked myself.

I inaugurated the campaign the very next day. Now, there are certain approved forms of courting in our college. The most widely used method consists of hanging about the door of the beloved's class room, so that he can see her and vice versa. This method was definitely out of fashion in my case since we both were in the same class. So decided to modify the technique a little. As a preliminary step I began by occupying a seat directly opposite to her in the very class and trying to catch her age. And whenever I saw her looking in my general direction, which was not often, I would

With best compliments

from

MANOJ INDUSTRIES

THODUPUZHA East

Millers and Timber Dealers

put on the most ravishing smile I could muster up.

This had only one serious draw back. One had to be very wary of the lecturer's eye. Otherwise trouble was bound to follow, as I found out shortly afterwards. One day, as usual, I was confidently beaming a five-hundred candle power Smile at her when I was rudely jerked from the realms of romance by the lecturer's voice. I switched off the grin and stood up apprehensively. The lecturer understandably irritated began with heavy sarcasm. "I regret to disturb you Mr. Francis, but would you mind explaining to the class the drawbacks of modern reporting according to G. K. Chesterton?" I gulped and told him quite sincerely that I did not have the faintest notion about it, let alone the draw backs. The lecturer shot me a withering glance and said acidly "In that case you may kindly leave the class."

I gathered my books together and with an obscure sense of martydom, began to descend the gallery steps of course, I felt no rancour towards the lecturer. There I was, under the influence of God's divine gift to men, "The secret sympathy, the silver link, the silken tie, the heart of heart and mind to mind in body and soul can bind", and he wanted me to talk about moden reporting! How! I could only smile in sympathy at his myopic attitude. But soon stopped smiling, however. I had failed to notice a chair lying directly in my path and the next instant I was flying headlong through the air. I fetched upon my knees in a nearly praying attitude at the feet of the lecturer. Taken aback by this spectacle he nevertheless pulled himself together and said with smug smile "I really wish Mr. Francis, you would adopt a more- conventional manner of descent."

A pretty crummy joke, it seemed to me, but as if one cue, the entire class burst into laughter, while I got up slowly dusted myself and advanced towards the door trying manfully, to conceal a slight limp.

In that hour of travail, as I walked down the aisle, humilitated, I looked up at her, the only person in the class from whom I could expect love, compassion, affection.

It was my biggest disappointment. I couldnot believe my eys at first. For, she too was laughing as heartily as anybody else. I was shocked. "Renegade! Traitoress!" screamed my overtaxed mind. My head was in a mad whirl as I went wandering aimlessly around the campus slowly, painfully I evolved a plausible explanation. The more I considered it, the more convinced did I become.

Of course, she was not laughing at me, like the rest of the class, I reasoned. She obviously was laughing at the stupidity of the lecturer in sending me out. Yes, that was it I concluded. But even then, incorrigibly passionate though I was, I still could not rid my mind of some lingering doubts as to the reciprocity of my affection.

After elaborate deliberations I decided to stake everything on a win-or lose-it-all sort of test. The idea was to try and borrow a book from her. If she was willing to lend it, I decided, it was a proof of Love, otherwise, well, the thought was not worth contemplation.

Like every other suitor since Adam, I spent a considerable amount of time thinking about what exactly to speak to her. For I knew it would be fatal if, when the meeting did take place, I could not do anything better than stand and gape like a gold fish with indigestion. So I spent a short while, something like a couple of weeks rehearsing my words, "can I borrow your, criticism notes?" Until I was sure I had got it down pat.

And then along came the big day. I was walking down the corridor, when suddenly she stepped out of the library right into my path. I was so completely unnerved by this sudden appearence that the best I could do was to manage the ghost of a smile. She stopped short and looked at me, rather like — it seemed to me — a busy hen inspecting an uninteresting sort of a worm she has just scratched out of the earth. Any way I took my courage in both hands and plunged right ahead.

"Been to the library?" I asked, my mouth feeling as if lined with blotting paper.

Now, considered as a conversational gambit, my opening was not singularly brilliant. I admit that I mean to say, when somebody steps out of the library clutching a couple of hefty volumes even the dullest lamebrain on the premises can divine that. She has been to the library; and not to Philadelphia. But apparently this line of thought had not occurred to her and she replied "Yes, I took out some books", with a smile that nearly made me fall over backwards. I spread on my face, what I fondly imagined to be a debonair smile and said "Took out some books? Of course, to be sure, books, Yes. I know what you mean very useful things, these books, don't you think? I mean to say, we have got to have books. After all" I pointed out shrewdly, trying to make my point clear, "how can you read with out books?"

I suppose I might have continued indefinitely had she not checked my sudden outburst of eloquence "Is there something you wanted to tell me?" She asked, turning on that lethal smile again. It was then that the sentence I had learnt by heart came to my rescue.

"Tell you?" I began feeling-nervous again "Why, yes, in fact I wanted to ask you something. Er......that is, can I norrow your criticism boats?"

She was plainly mystified this time. "Can you "which" my "what"? She asked, raising her shapely eye brows a quarter of an inch. I inwardly cursed my treacherous tongue and tried again.

"What I meant to say was can I borrow your criticism notes"?

She got it straight this time.

"Oh, notes, you mean. Why, certainly. But why don't you say so the first time?" She said, with a capricious smile.

I received the book she handed me like an Archbishop handling the Emperor's crown and thanked her profusely. Then I gallantly stepped back, trod on my shoelace and almost fell flat on my face; recovering just in the nick of time and stood with worshipping eyes as she stepped softly away.

To say that I was walking on air as I returned to the class that day, would be the understatement of the year. I was practically floating a couple of feet off the ground, in ecstasy. I realised what old Wellington might have felt like as he mopped his brow after Waterloo. Or, like one of the Roman Gladiator chaps when he stepped back victorious after settling a difference of opinion with a couple of truculent lions. I was even rash enough to try and sing a bar or two, something I would never have attempted under normal circumstances. It was then that I met one of my friends, also going to the class.

"Hello", he greeted me. "You are looking very pleased with yourself today. What happened? Money order or something?"

I allowed a slight smile of pity to play around my lips. Poor chap, I thought As I would be interested in so mundane a matter as money; when the noblest of all emotions was making my heart expand like a socked sponge!

"Where were you?" I asked him, changing the subject. "Oh, just went to get some notes from one of the girls", he said airily.

"Notes, huh?" I looked at him suspiciously. "Well from whom, if I might ask."

"Of course, old boy," he smiled disarmingly. "From shirley. I suppose you know her?"

"What!" It was a tell of almost pure agony that escaped me.

If the leaning tower of Pisa had been bodily dropped onto my head right then, I would hardly have been more shaken. I would have looked at it said something like "Oh, the leaning tower of Pisa, I see," and walked off, dusting my sleeves.

But this was preposterous! Incredible! For, as you might have already guessed, the girl he was talking so casually about was none other than the girl-my girl!

I was breathless with indignation. Had it not been a physical impossibility, there was nothing I would have enjoyed more, at that moment, than twisting his head off and making him swallow it whole. "Why? What is wrong?" my friend was looking at me with concern I felt like Ceasar, who, sitting on a pin cushion with all the senators crowding round to finish him off looks at Brutus with considerable displeasure. But with a masterly effort I controlled my feelings.

"No, nothing at all" I told him. My companion unaware of the exquisite agony he was causing me, went on blithely.

"I had asked her to come to the library, you know. We had a lot of things to discuss", he added with a wink, twisting the pen in the hand.

After what these novelists call a 'pregnant pause', he piped up again. "By the way, old sport how about coming to a movie this afternoon. They have a real good English film at Sreekrishna, I believe."

I made a sound like a cat with bit of fishbone stuck in into throat.

"Film?" I croaked hysterically.

"Ha Ha Ha; film indeed! No, I don't think I would; thank you!"

And I tottered off, like a derelict sailing ship after the ravages of a cruel hurricane.

Please Visit

PULPARAMBIL JEWELLERS

and

ELITE ELECTRICALS

Market Road, THODUPUZHA

Yakshi

P. C. George I B. Sc. Chemistry

MIDNIGHT. "It was a fine film" I thought as I walked down a road lying side by side with a forest. The deep shadows must have been on the way as I could not even see the road. There was no light with me except for a box of matches, that I struck now and then to see the way.

There were no houses near the road. The surroundings were deserted. 'None should walk late", but I walked that day late and alone! "Ghosts" my thoughts about them made me uneasy. I anxiously waited to see some one with a light. The mother moon had hid among the mischievous rainy clouds.

It happened suddenly. I stumbled over something and fell down. My glasses fell down and searched for it in vain until mysteriously a ray of light deflected on my glasses. I looked up.

Fifteen yards from me was a light with brightness that dazzled me. Holder of it was a woman whose face was unknown to me. "Please stop" I called to her taking few fast strides to catch up with her. She too did so. I ran. She also ran.

"Don't be afraid, I won't seduce you, dont worry" I shouted. I thought she was slowing down. But still the distance was kept same between us. She followed a trail on the paddy fields. She was travelling towards my destiny and I was surprised as she did not once look back, rousing my fear and I began to shout out some bad words. I was now in temple grounds. A building that had decayed rather destroyed in storms stood in it.

"My God save me, pity me a sinner" I shouted. These were my words when that woman who seemed sexy from behind showed her face to me. She had jewells of untold beauty. Her eyes were placed deep in her forehead. Her teeth pushing out especially four teeth that were a yard long. Her ears were that of a Pig. Her nose, flat, her hair spreading all over her body. Her breasts were a yard long with hairy body and she was naked except for the hair that had hidden her body. She had nails a foot long; all these gave me the biggest fright and I stood shivering. A rotten smell that pierced my nose came from her. The light I thought, had been the shine of her rings.

I ran in dismay looking back now and then. She followed me. Her thirsty eyes and biting teeth aimed at my blood as it seemed. My speed was ninety miles an hour and I reached a house near the house of mine and closing its door lay stunned on the bed. The Yakshi stood before me.

The rest of the story was told by my relatives. I lay in bed for sixty days unconscious, but consious enough to eat. I always saw her around me during those days. I had terrible dreams. But all was overcome due to progress of science.

Poem

FRAGILITY

Joseph P. U. B2

My heart beats so miserly,
As if my days are counted
My soul is too rigid,
To carry my body through
The unknown unseen vales.
My will will not consent
To let her alone to the deserts
Amid the nameless planets.
So alert my heart
And too unrest my soul
By a torential gentle breeze.
I fragile Iam too fragile indeed.
Mere an Idol my body
Only a statue it is.
A tyro my self ohva gary indeed
As a valcano over the chest
Of Cicily island.
Or a whirlpool twisted
Her waist as a smoke.

ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോകൾ

ഫ്ലാഷ് ഫോട്ടോകൾ

METRO STUDIO
THODUPUZHA

Strange Experiences on my first flight

P. S. Stephen II B. A. Economics

My first flight. It was a strange one, because some accidents happend on my way. my journey was from Cochin to Chandigarh. Chandigarh is the capital of Punjab. It was two years ago and I don't remember the exact date. In my memory, it was just before 14 days war between India and Pakistan. My aim was to bring my uncle's wife and children to Kerala. My uncle is an officer, a "Wing Commander" in Air Force. During the war many of Pakistan's Bombs were dropped in chandigarh. A three storried building in which my uncle was living was completely destroyed by the bombs. At that time he was in the "Raddar station".

I began to count the days for my trip to chandigarh. Four days, three days, two days,one day at last the day came. On that day my father accompanied me to the Air port. The flight to Madras was at 4.10 p. m. We reached there at 3 p. m. There is a rule that the people who are going should reach the air port one hour before the plane takes off. At 4'O clock the authorities announced that the passengers should get ready for the travel and the security check began. I kissed my father and said goodbye to him and went to the security check. Then I went to the plane with great pleasure and excitement. Still I know that my heart was beatening above 100 times in a minute. The Air hostess greeted us with a "good evening". I shook hands with her. Just before entering the plane I turned back and waved by hands to my father. The airhostess showed me my seat. We tied ourselves to our seats with the safety belt. After running along the run way, with a great speed and sound it took off. The airhostes gave us sweets and Juice. After sometime the plane came to a particular height and I removed my belt. My seat was near a window so I could see the things on earth. Our green lands and other things are very good to look at from the sky. I hoped I were a poet ····while enjoying toast of the airhostess the plane landed at Madras air port at 5.50 p.m.

After landing at Madras I found that I had to wait for two days to get my reservation to Delhi. So after reserving my ticket I decided to have a trip to Thirupathi. I landed at Thirupathi by the Thirupathi express at about 4.30 a. m., the nextday morning. From the railway station I went to a lodge had good wash and a sumptuous breakfast. From there I found a group of "Hare Rama ·····Hare Krishna" walla foreigners. The entrance to the temple was crowded with shaven heads of devotees who had come from all corners of India to pay homage to Lord Venketeswara. It was a wonderful scene to watch. I was taken aback by the magnificence on the face of the Lord. My heart was full of appreciation for the sculptor who made that statue. After paying homage to the Lord I had a look at the surroundings of the temple and I bought some 'ledu'.

At 4.30 P.M. was a flight to Madras. So I came to the airport at 3.30 p. m. At 4.30 itself I got into the plane. This flight from Thirupathi to Madras was a

strange one. When the plane had taken off from the airport, scarcely to a height of 100 feet, I heard a great sound. Suddenly the plane fell down. ah······ what a pain and a strange fear came to my mind! I thought the plane had crashed on the ground and we were all going to die. Oh······wonderful, when the plane was about to touch the ground (is about 20 feet above the land) suddenly it climbed up. This happened three or four times. I enquired about this and the airhostess told me that this was because the Indian Airline's plane was small and cannot resist the air pressure. I again reached Madras at 5'o clock.

My ticket reserved to Delhi was on the next day. The plane was at 8. A.M., next day morning. In the morning I telephoned to Aerodrome to know if there was any change in time. They answerd the plane would be half an hour late because of bad weather. So I reached only at 9.30 A.M. and sat in the sitting room waiting for the plane. Soon the announcement came to get ready. After the security check I walked up to the plane. It was a Boeing Jet plane. Two young men stood near the plane's ladder and said "Good morning" with a sweet smile. I replied and walked into the plane. Luckily there were three airhostesses in that great plane. The first one in a calm and sweet voice said "Namasthae", welcome on board. I also said two "Namasthae,". Then the 2nd one came and asked for the card. I gave it and she showed me the seat. My seat number was 9F. The music was going on when we were walking to the seat. Luckily for me it was near a window. Within 15minutes all 214 people had entered the plane and the door was shut. Then the 3rd airhostess announced "Goodmorning to everybody". Now the plane is going to take off. Within 2½ hours we will reach Delhi. At 8.30 A.M. the plane's engine began to work. Suddenly it went high up in to the sky. It did not turn upwards and downwards like the Indian Airline's planes. It was very difficult to find out if the plane was moving or not. I felt like sitting at home. Through the window I saw the sea and sky. Both were blue in colour and I was in a difficulty to find out where the sea was and where the land? All on a sudden the plane entered into the cloud. Then the atmosphere changed and again saw the sea and sky. It was delightful. I called the airhostesses and asked their name. Their names were Lakshmi, Tarry and Cristopher. Then I removed my belt and asked to Tarry. "Please show me the bathroom". "O. K. come with me" she answered laughingly. Really I did not want to go to the bath room, only to have some jokes with her. But I wanted to see how the bath room in the plane look like, and wished to walk while the plane was speeding on. There were three bath rooms. But all were occupied. I waited there. After a few minutes a white lady came out and suddenly the board "occupied" automatically changed in to "empty". I stepped into the room and tried to shut the door; but without any result, what shall I do? How can I tell any body about my ignorance. So by pulling the door I looked around and finally saw a notice. "Switch on the light" with prayers I did it. To my great surprise light came and door closed. Then once again I looked around. There was a big mirror, powder, eyebrow pencil, Bindi, lipstic, comb, Lactocalamine and cutex. I looked in to the mirror and used all these things except lipstic. Then I saw three other things like small torches. I did not know what it was. Yet I wanted to know. So I took one of them and pressed the Switch and a sound came sh····Suddenly I felt a sweet smell. Then I came to the conclusion that it was a perfume and then I switched the rest of them and put one of

them in to my pant's pockets. Finally I switched off the light. The door opened and the board "empty" came back. Then I escaped from there. I had my breakfast in the plane.

At last the announcement came "put on your belts". Now the plane is going to land in Delhi. And with a noise the wheel touched the earth and ran through the runway. Suddenly a strange thing happened. I heard a great sound and the plane turned oneside and with a great sound it stopped. My head collapsed with the front seat and caused a small injury on my forhead. All were frightened and made loud noise. No one knew what had happened. The room was covered with smoke. Suddenly the door opened. All the passengers got out of the plane and I also got out quickly. First I saw the fire engine and then I saw that the strange thing that had happend was that one of the front wheels (right one) had taken divorce from the plane I saw the wheel that was lying about 20 feet away from the plane. The front of the plane was broken. By the "Mercy of God" the plane did not catch fire.

After first aid, customs and other official affairs I sat in the sitting room. My next plane to Chandigarh was only at 3. P. M. So I waited there. At 3. P. M. itself the plane came. It was an Avro plane with a capacity of 28 seats. At last I reached Chandigarh at 3.45 P. M. The airhostess hid good bye to me. I saw my uncle waiting there and we went home in his car.

After two days of stay there, I returned with his wife and children to Kerala. My return journey was a quiet one and nothing strange happened. There was only a Charge in our route that we came via, Bangalore we reached Cochin the next day 10 A.M. After this plane journey I had several trips by plane. But none of these journeys could give the pleasure that the first one gave me.

Contact

FOR

RUBBER ROLLERS,
CREAP ROLLERS,
OIL MILL CHUCKS
etc etc.

DOWELL ENGINEERS
THODUPUZHA

They left his Camera on the Moon

Basheer A. S. III B. Sc. Maths.

WHEN the Appolo-16 Astronauts set foot on the moon on April 21, 1972, one of their most important tasks was to set up the first astronomical observatory ever to be based on the lunar surface.

This ultraviolet camera, designed by 32-year-old Dr. George Carruthers of the U. S. Naval Research Laboratory in Washington, made possible one of the most successful lunar experiments conducted in the Appolo travels.

One of the primary goals of the scientists who conducted the experiment was to obtain data on the earths upper atmosphere and the outermost extension of it which consists mostly of atomic hydrogen known as the earth's 'corona'. The moon based Camara showed that the corona extends to a distance in excess of 100,000 Kilometers.

For the first time, comprehensive pictures of the polar 'auroras' and various airglow phenomena were obtained.

The moon is considered an ideal astronomical observatory beacause it is outside the earth's corona, whose ultraviolet glow obscures faint sources of ultraviolet radiation.

ഫിലിപ്സ് റേഡിയോ, ഉഷാ തയ്യൽ മിഷ്യൻ,
വാച്ച്, ക്ലോക്കുകൾ
പുതിയ സ്റ്റോക്ക് എത്തിയിരിക്കുന്നു. പുതിയ സ്റ്റോക്കിൽനിന്നും
ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി വാങ്ങുന്നതിനും, ഗ്യാരണ്ടി
യോടുകൂടി റിപ്പയർ ചെയ്യുന്നതിനും
ഇടുക്കിജില്ലയിലെ
മികച്ച സ്ഥാപനം
ചെറുപുഷ്പം ഡിപ്പോ
തൊടുപുഴ
Phone: 131

All these studies were made possible by the instruments which were designed by George Carruthers.

He got the idea for the camera, after reading a magazine article on electronic image converters. Trained as an aeronautical engineer, he had almost no experience in photography before joining the U. S. 'Naval Research Laboratory in 1964. He first became interested in space at the age of nine or ten.

After secondary school, young carruthers won a scholarship for his first year at the university of Illinois and after that got a government loan and worked to support his studies. He also studied Physics and Astronomy.

In March 1970 he launched an Aerobee rocket from white Sands, New Mexico, in which was mounted the' 'electronographic" image converter he had developed for observations in space. The resulting discovery that dust clouds in space abound with hydrogen molecules was described by scientists as "one of the most important findings in astrochemistry" because the result helps to confirm our ideas of how stars form. For this effort George Carruthers was honoured in 1970 with an 'Arthur S. Flemming Award', presented annually by the District of Columbia Junior chamber of Commerce to ten out standing young civil servants.

The success of this rocket experiment led to acceptance by the U. S. National Aeronautics and space administration (NASA), and he was awarded 'NASA's Exceptional Scientific Achievement Medal for 1972.

With no more Appolo flights to the moon in the near future, George is seeking other ways of getting his camera above the earths corona. One of his proposals is an experiment with a satellite in an elliptical orbit reaching out about 160,000 Kilometers from the earth that will transmit TV signals to scientists on the ground.

Namputhiri Pickle Industries,

Thodupuzha

Specialists in

Pickles and Curry Powders

Photography

By Roy Mathew

It is an admitted fact that nearly everybody enjoys photography on the whole with very little knowledge on its production. More than any other modern art photography has the ability to attract human hearts.

The secret of photography-its developing and printing processes was being with held by some self-interested professionals from common people in the past decades. Now the situation is changing and there is now a good number of ameteurs taking interest in producing photographs themselves. Photography is a field where anyone who is a little hard-working and who is conscious of the play of light around him can enter. By training his artistic talents he can produce excellent pictures with good touch of artistic maturity.

Invention of Photography

Photography was invented by Joseph Nicephore Niepce in 1826. (Later, Goodwin invented the photographic film and Bakeland the photographic paper.) From then photography has grown from wet plates to the dry ones, then to the modern photographic papers and high speed films, and now, to the poloroid cameras, from which you can obtain a colour or black and white positive photograph within seconds, and to the three dimensional and X-ray photography.

Film and Photographic paper

The main chemicals on a photographic film or paper are silver salts like silver chloride or silver bromide in gelatin. Very small crystals of these salts are uniformly distributed on the film. These crystals are so small that they are invisible to naked eye. The colour of an unexposed film is dark-red. These crystals are held in place on the paper base or film using gelatin. (Gelatin belongs to protein group made up of amino acids.) Gelatin is more than a medium to hold the crystals in place. It serves to regulate the size of the crystals when silver salts are precipitated while they are manufacured. It also makes differences in rate of development.

Light brings the change

The film (as well as the photographic paper) is kept protected from light from the very beginning of its manufacture. It is exposed to light when the picture is being taken. An image of the object falls on the film and an invisible chemical change takes place. The image caught on the film is called latent image. There are different theories about what happens on a film when it is exposed. The most commonly accepted theory is as follows.

When light falls on the silver bromide molecules (or on any of the silver or Gold salts used on the film.), some electrons are released. These electrons are trapped in adjacent molecules in a higher energy level (because of the energy obtained from light), in effect damaging the electronic bond between silver and bromide. The strongly illuminated areas will be affected more, than the less illuminated areas.

The film is exposed only for a fraction of a second and so, complete reactions do not take place. The reaction is completed to a required extent by developing the latent image. The action of developer reduces silver halide crystals into metallic silver, so that the developed places get darkened. The more illuminated places of the film develop with a higher rate of speed so that it is possible to stop the reactions before the unexposed places get darkened.

Developing

Developing is the process employed for converting the latent image in to visible image. The solution used for this purpose is called developer. Developer contains developing agents like Metol (Paramethyl amino phenol) and Hydroquinone (Para hydroxy benzene) Also it may contain chemicals like sodium sulphite, sodium carbonate, Potassium bromide etc; used in order to prevent fogging, to control speed of development, etc.

Developer is available in solution, pilular and powder forms. To develop a film on photographic paper it is to be immersed in developer solution for a time, recommended by its manufacturers. To get uniform action of the developer, the dish in which it is taken is stirred or shaken to change the layers of developer in contact with the film. In case of roll films it is immersed in developer solution, from one end to another in a timed continuous fashion. Every part of the film should be uniformly treated with the developer in each turn. When dipping in developer the image side of the film should be on the upper side. ie, the image side will not be face to face with the dish in order to avoid friction between image side and surface of the dish. Care must be taken to avoid unwanted handling of the film with bare hands. Space is provided on both ends of the film for handling purposes. It is better to dip the film in the developer in a 'U'- shaped manner, lowering oneside while the other is being lifted. Washing the film in water before developing will also do some good. All these processes including the following ones should be done in complete darkness.

Stop bath

This is the process by which the development is stopped. The film is washed several times, from one end to another in water, as it is developed, till all the developing solution is completely washed off from the film.

Fixing bath

Usually for the fixing bath a solution of sodium thiosulphate (known as hypo) in water is commonly used.

The unexposed grains of silver salts remain unchanged during development. Hypo converts these silver salts into silver disodium sulphate which is soluble in water and so goes into solution. With the treatment of the film with hypo solution, the film gets fixed. (The procedure for fixing is also like that of developing.) Now the film is ready to be brought into light. To get rid of the hypo and other chemicals sticking to the film, it is washed by immersing it in a lot of water for a long time. If those chemicals are allowed to stay, they will damage the image. As an accelarator (for quick washing) Magnesium sulphate can be added to the water. Then the film is dried by evaporation by hanging it with a dead weight in open air.

Printing

Printing is the process for making positive image from negative. Complete darkness is not necessary for printing. A safe-light can be used in the dark room.

A law watt electric lamp completely covered with layers* of red glass paper will be enough in case of ordinary low speed printing papers. Keep this "safe-light" a bit away from the sensitive papers.

To get positive image on paper, the negative is pressed closely over the coated side of a photographic paper (which side is softer than the other side), and then it is exposed to ordinary white light. An exposure of one or two seconds with a light source of 40 watts at a distance of 20-30 cms will do. The exact time of exposure should be decided from experience with a particular paper. To press the paper and film together, glass plates or printing frame can be used. The exposed paper is, then developed to get a clear image. As the desired contrast is reached, development should be stopped. The forming of the image can be seen in the safe light. Before the image gets darkened, it is removed to the stop bath. After a thorough rinsing in water it is fixed. Then it is washed thoroughly for a long time as in the case of the film. After all the chemicals sticking to it are washed off, it is dried on a glass Plate which is skim-coated. (Take some chalk powder in a piece of cloth and skim it over a glass plate. Then place the image face to face with the coated side of the glass plate and let it dry by evaporation.) Or it can be dried using the electric apparatus for drying. This will give shining to the picture. White margins can be obtained on the sides of the photographic paper by protecting those parts from light during exposure, using printing masks or something like that. (A properly cut film wrapper will be sufficient.)

To take one's own pictures and not to be discouraged by the results, is an astonishing and enriching experience. It gives joy and pleasure. I hope it may be shared by others.

* Fold a full sheet in to four and cover the bulb.

V. T. J.
തൊടുപുഴ
രുചികരമായ ബേക്കറി സാധനങ്ങൾക്ക്
V. T. J. Sweet Centre
വിശ്വസനീയങ്ങളായ എല്ലാവിധ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾക്ക്
V. T. J. Pharmacy
ഈടും ഉറപ്പുമുള്ള ഇരുമ്പുപെട്ടികൾക്കും വിശ്വസനീയമായ
പണമിടപാടുകൾക്കും
V. T. J. Corporation
തൊടുപുഴ
Phone 291

Phone: Shop: 121

ജൗളികൾക്കും കുടകൾക്കും

പുളിമൂട്ടിൽ സിൽക്ക് ഹൗസ്

പുളിമൂട്ടിൽ ജംഗ്ഷൻ,

തൊടുപുഴ

हिन्दी विभाग

विषयसूचि

ब्रह्मचर्य की महिमा
Santhakumari G. 1

हिन्दी उपन्याससाहित्य का विकास
Alosious K. U. 3

ब्रह्मचर्य की महिमा

शान्तकुमारी जी. F2

"न तपस्तप इत्याहुर्ब्रह्मचर्यं तपोत्तमम्
ऊर्ध्वरेता भवेद् यस्तु सदेवो न तु मानुष"

इस कथन के अनुसार ब्रह्मचर्य का तप है। इससे मनुष्य देवता बन जाता है। ऐसे महान ब्रह्मचर्य को ठुकराकर आज हम पद ललित हो रहे है। ऐसे महान ब्रह्मचर्य का तिरस्कार करके आज हम अधोगित के गत में पड़े हुये है। कहाँ तो हमारे वीर्यवान प्रतापी, शक्ती संपन्न एवं दीर्घजीवी पूर्वज और कहाँ निस्तेज दुर्बल और अल्पायु हम। कहाँ तो बल, बुद्धि एव शिक्षा के भंडार हमारे पूर्वज और कहाँ बल बुद्धि हीन तथा अशिक्षित हम। इस भयंकर पतन से उद्धार पाने केलिए हमें ब्रह्मचर्य की आवश्यकता है। ब्रह्मचर्य ही हमें अपने पूर्व गौरव पूर्ण समृद्धि, पूर्ण वैभव को प्रदान कर सकेगा।

ब्रह्मचर्य व्रत का पालन करने से मनुष्य का शरीर हृष्ट-पुष्ट और नीरोग होता है। और वीर्य ब्रह्मचर्य से वीर्य-रक्षा होती है। शरीर की नीरोगत एवं पुष्टता का कारण है। मुख पर कमनीयता और कपोलों पर गुलाबी छट किसके प्रताप से देखी जाती है? चौड़ों से कन्धे और चौडी छाती किसकी देन है? प्ताप के सहडा भुजदण्ड किसका प्रसाद है? वाणी में सिंह गर्जन के समान तीव्रता किसके प्रताप से प्राप्त होता है? इन सब प्रश्नों का एक मात्र उत्तर ब्रह्मचर्य है। ब्रह्मचर्य के प्रताप से शरीर को अद्भुत शक्ति तो मिलती ही है। पर अद्भुत कान्ति भी प्राप्त होती है।

मस्तिष्क की प्रौढ़ता एवं समुचित विकास केलिए ही ब्रह्मचर्य की कम महता नहीं। बुद्धि की प्रखरता एवं शुद्धता प्रदान करने वाली वस्तु ब्रह्मचर्य ही है। यही कारण है कि विद्या प्राप्त करने वालों के लिए एक स्वर से सभी ने ब्रह्मचर्य पर जोर दिया है, विद्यार्थि के लिये अविवाहित रह कर विद्या प्राप्त करने का महत्व स्वीकार किया है। यहाँ तक कि हमारे पूर्वजों ने सम्पूर्ण जीवन को चार आश्रमों में विभाजित करके ब्रह्मचर्याश्रम में ही शिक्षा का विधान रक्खा है। परन्तु खेद का विषय है कि पाश्चात्य सभ्यता के झोकों से हमारा यह सुन्दर विधान टूट गया है। आजकल यह अनिवार्य नहीं है कि विद्यार्थी जीवन अविवाहित रह कर ही व्यतित किया जाय। इस से जो हानियाँ हो रही है उससे सभी भली भाँति परिचित है। ब्रह्मचर्य से मनन शक्ती की भी वृद्धि होती है और मस्तिषक कार्य करते करते जल्दी नहीं थकता। इस से स्मरण शक्ति भी बढ़ती है। प्राचीन काल में ब्रह्मचर्य के ही प्रताप से हमारे पुर्वजों की स्मरण शक्ति इतनी तीव्र हो जाती थी कि जिस बात को वे एक बात को बार सुन लेते थे अथवा जिस वस्तु को वे एक बार देख लेते थे उसे आजन्म नहीं भुलते थे। अनूपम साहस एवं निर्भीकता का जनक भी ब्रह्मचर्य ही होता है।

ब्रह्मचर्य से आत्मिक उत्थान भी होता है। क्यों न हो? जब बुद्धि शुद्ध होगी तब आत्मिक उत्थान अवश्यम्भावी है। शुद्ध बुद्धि अवश्य

मनुष्य को ऐसे कार्यों में संलग्न करेगी जिससे उसकी आत्मा को शान्ति मिले और उसकी शक्ती बढे। ब्रह्मचर्य के प्रसाद से साधारण से साधारण व्यक्ती भी अपनी आत्मा का संस्कार करता हुआ मुक्ती तक का अधिकारी हो जाता है। ब्रह्मचर्य-उत्तम तप है। जैसा कि आरम्भ में ही कहा जा चुका है—"न तपस्तप इत्याहुब्रह्म चर्य तपोत्तमम् "

ब्रह्मचर्य-व्रती की विश्व मे कीर्ति-पताका फहराती है। हनुमान जी, भीष्म पितामह आदि ब्रह्मचारियों के यश से आज तक संसार आलोकित हो रहा है। इन महान पुरुषों के कार्य स्मरण करके मन में अनुपम आनन्द की सृष्टि होती है। ब्रह्मचर्य के प्रताप से भीष्म पितामह के सामने उनके महान प्रतापी गुरु परशुरामजी तक को घर माननी पडी। इतनी ही नहीं श्रीकृष्ण भगवान को भी उनके लिए मस्तक झुकाना पडा। हनूमान जी ने एक ही घूँसे रावण को मूर्छित कर लिया। इतना ही नहीं वे एक सौ। भोजन लम्बे समुद्र को लँघकर पार कर गये और उन्होंने द्रोणाचल को लाकर लक्ष्मणजी की प्राण रक्षा की। यह शक्ति किसने प्रसाद की? ब्रह्मचर्य ने।

इतिहास से यह बात भली भाँति प्रामाणित होती है कि सचमुच ब्रह्मचर्य से असम्भव कार्य भी संभव हो सकता है। ब्रह्मचर्य से सम्पूर्ण सिद्धियाँ प्राप्त की जा सकती है। ब्रह्मचर्य से हम सम्पूर्ण विश्व के अधिकारी बन सकते है। ब्रह्मचर्य से हम इस लोक एवं परलोक दोनों में सुख के भागी हो सकते हैं। ब्रह्मचर्य ही हमारी विद्यावैभव एवं उन्नति का एक मात्र साधन हैं। ब्रह्मचर्य ही भारत माता में अपूर्व शक्ति सचार करने वाला रसायन है। ब्रह्मचर्य ही जीवन है।

Best Wishes from

TRADES AND SERVICES

REST HOUSE CORNER

THODUPUZHA

हिन्दी उपन्यास साहित्य का विकास

Aloysius. K. U.

I. D. C. Chemistry

हिन्दी में प्राय: ९० वर्षों से उपन्यास साहित्य का, जन्म विधाओं पर, प्रभुत्व सा रहा है। बीच में कुछ समय केलिए काव्य ने प्रमुखता धारण कर ली थी, किंतु इससे उपन्यास की महत्ता पर कोई प्रभाव नहीं पडा वह सतत प्रगातिशील ही रहा। अन्य आन्दोल तो साहित्य सागर में उठने वाले वारभाडे के समान थे। उपन्यास की धारा उस जान्हवी के समान थी जो समय देश और वातावरण के प्रभाव से आकर परिवर्तन भले ही कर ले किंतु अव्याहत गति से आगे को प्रवाहित होती ही रहती है।

हिन्दी उपन्यास का आरम्भ कब हुआ। इस पर पर्याप्त मतभेद है। पश्चिमी उपन्यास साहित्य का अनुकरण कहना सभ्यता पर परदा डालकर अंग्रेजियत के गीत गाना मात्र है। विदेशी शासन के बाद "पुरानी नींव नया निर्माण की तरह युग साहित्यकार ने अपने युग सत्यों को नवीन रूप में प्रस्तुत कर दिया। हिन्दी उपन्यासों में सर्वप्रथम उपन्यास कौन सा है? इस पर विद्वानों में मतभेद है। पर यह मतभेद ऐसा नहीं है जिसका निराकरण न किया जा सके। सम्यक् विवेचना होने पर तथ्य सामने आ ही जाते है। प०. रामचन्द्र शुकल के कुछ शब्द है जो उन्होंने अपने हिन्दी साहित्य का इतिहास में प्रयुकत किया है। इसके बाद 'भाग्यवती' 'परीक्षा गुरु', नूतनचरित्र' और 'प्रेमकान्तो आदि कृतियाँ लिखी गयी।

इस के बाद प्रेमचन्द युग में उपन्यासों में एक क्रान्ति सी हो गयी। यह काल राजनीतिक अस्थिरता का काल था। प्रारम्भ में कोंग्रेस राजनीतिक सस्था कम और सामाजिक सुधोंरा की सस्था अधिक थी। स्वतन्त्रता युग की सबसे बडी आवश्यकता थी और सर्वप्रथम समस्या थी स्वतन्त्रता प्राप्ति। इस युग के साहित्यकारों से अपना प्रमुख ध्यान "अहिंसा और हृदय परिवर्तन पर विश्वास किया जाता था। प्रेमचन्द को छोड दें तो "पिछले युग की रामैटिक भावना तथा कल्पनाशील। थोडे ही थोडे परिवर्तन एवं संशोधन के बाद इस युग में भी रहे। प्रेमचन्द ने सामाजिक यथार्थी के चित्रण एवं व्यापक मानविय अनुभूतियों को अपने उपन्यासों में अभिव्यक्त करने का जो प्रयत्न किया था उसे अन्य उपन्यासकार प्रतिभा की कमी तथा सूक्ष्म निरीक्षण? एवं शिल्प सम्बन्धी दुर्बलताओं के कारण अपना कर नहीं सके। इस दिशा में यह भी कहा जा सकता है कि इस युग के उपन्यासकारों में सामाजिक चेतन की तीव्रता भी थी। वे सुधार तो चाहते थे पर क्रान्ति नहीं।

इस काल की भाषा कृत्रिम नहीं लगती उसमें स्वाभाविक प्रदिव है, जो उसके प्रसाद गुण से सहज सम्प्राप्त है। प्रेमचन्द के उपन्यासों का भूल स्वर आदर्शावाद है। वे समाज का आदर्शवादी रूप चाहते थे और

इसलिए अपने आदर्शवाद को उन्होंने उपन्यासों के माध्यम से व्यक्त किया है। सेवासदन में वेश्या वृत्ति का समाधान उन्होंने आश्रम की स्थापना करके किया है। प्रेमचन्द जी अपने उपन्यासों को मनोविज्ञान के धरातल पर पूर्णरूपण खडा नहीं कर पाये।

प्रेमचन्द के अतिरिक्त इस युग के उपन्यासकारों में जयशंकर प्रसाद , उग्र चतुरसेन शास्त्री प्रतापनारायण , राजेन्दमोहन अग्रवाल आदि मुख्य है। नये उपन्यासों में प्रयोगात्मकता की दृष्टि से भी अनेक उपन्यास उल्लेखनीय हैं। स्थूल रूप से देख जाये तो शेखर : एक जीवनी से नये प्रयोगों का आरंभ होता है। इस दृष्टि से नये उपन्यासों बाणभट्ट की आत्यकथा का नाम किस उल्लेखनीय है। इस तरह वर्णनात्मक शैली में लिखे गये उपन्यासों में एक डायरी शैली भी आती हैं। यद्यपि इस रूप में उपन्यास कम है फिर भी इस शैली का समावेश अनेक उपन्यासों में मिलता है।

हिन्दी का नया उपन्यास साहित्य अपने ऊपर पडे प्रभातों को साथ लेकर अगे बढ रहा है और नित्य नये रूपों का परिचय दे रहा है। साथ ही उपन्यास का हिन्दी में न केवल विषय विस्तार की दृष्टि से विकास हो रहा है वरन चित्र रूपो की नवीनता की दृष्टि से भी उसकी उपलब्धियों महत्वपूर्ण है। कथानक प्रस्तुत करने केलिए नित्य नवीन शैलियों का प्रयोग हो रहा हैं। साथ ही यह ध्यान रखना भी आवश्यक है कि जो परम्परागत शैलियँ हैं, वे भी नवीन और परिष्कृत रूप धारण करती जा रही हैं। और जो नयी शलियाँ हैं, वे विशिष्ट रूणत्यक संभावनाओं के विषय में संकत देती हैं।

यह सब होते हुए भी उपन्यास साहित्य में प्रारंभ से अब तक एक ही परम्परा का प्रवर्तन रहा है, वह परम्परा अपना वेशविन्यास भले ही कर आई हो, किन्तु उसके लअन्तार में नवीनता नहीं दिखाती। यही कारण है कि हिन्दी उपन्यास विश्व की अन्य भाषाओं के रग में रगी कढियों को पढते-पढते प्रबुद्ध पाठक उकता जाता है मनन केलिए वस्तु न पाकर उसे बालकों के पढने केलिए और स्त्रियों के पढने केलिए कह कर तिरस्कुत कर देता है। इसीलिए जैसा कि हम प्रारम्भ में कह चुके हैं, आलोचक इनकी समीक्षा नहीं करता ; अथवा यो कहिए कि समीक्षा करने में हिचकिचाता है। इस दृष्टि से डा० प्रताप नारायण टण्डन के उपन्यास हिन्दी उपन्यासों केलिए साथ ही 'समालोचकों की हिचकिचाहट' को दूर करने केलिए मील के पत्थर की तरह सिद्ध हुए है। इस प्रकार हिन्दी उपन्यास अंधकार को छोडकर प्रकाश की ओर चला रहा है।

SAROPLAST
RIGID PVC PIPES
Best suited for
DOMESTIC WATER SUPPLY
Mfrs:— SAROJA PLASTIC EXTRUSIONS
MARKET ROAD, THODUPUZHA.
Gram: SAROLAST
Phone: 9

हिन्दी साहित्य समाज की वार्षिक रिपोर्ट

न्यूमेन कालेज की इस वष की वार्षिक रिपोर्ट प्रस्तुत करना बडी खुशी की बात है। इस कालेज की हिन्दी साहित्य समाज, कला और साहित्य संबन्धी कई बातों में विद्यार्थियों की भलाई केलिए अत्यन्त महनीय सेवा कर रहा है। खुशी की बात है कि इस कालेज के अधिकतर विद्यार्थी हिन्दी का अध्ययन करते हैं और वे हिन्दी साहित्य समाज की प्रगति की ओर ले जा रहे हैं। प्रजातंत्रीय तरीके के चुनाव के दरा को समाज के सिक्रेटरी पद पर, श्री. कुर्यन् मात्यु चून लिये गये। इस साल की कार्यवाहक समिति के मौजूदे सदस्य ये है।

प्रसिडेंट — प्रोफसर यु . वी . जोण
(प्रिंसिपल)

निर्देशक — श्री . एन. वी . तोमस एम . ए .
सिक्रेटरी — श्री . कुर्यन् मात्यु

समाज का उद्घाटन २२-१-७५ को प्रोफसर पी . वी . वर्गीस , एम , ए , पारंगत ने किया। उस अवसर में भाषण देता प्रोफसर ने एक शिक्षाप्रद एवं उज्वल भाषण दिया।

हिन्दी साहित्य समाज के द्वारा किये गये भाषण, रचना उपन्यास आदि कला विभागों में अनेक विद्यार्थिनि विद्यार्थियों भाग ले लिया।

हिन्दी साहित्य समाज की उन्नति और विजय केलिए परिश्रम किये प्रिन्सिपल महोदय और निर्देशक श्री . एन . वी . तोमस एम . ए . से मैं बहुत आभारी हूँ। कई विद्यार्थिनि विद्यार्थियों ने भी सहायता की है। वे सब हार्दिक धन्यवाद के प्राप्त हैं। हिन्दी साहित्य की प्रगति के लक्ष्य करके काम किये सबों को और एक बार धन्यवाद दे कर, पाठकों के सामने यह रिपोर्ट प्रस्तुत करना चाहूँगा।

हिन्दी साहित्य समाज के सिक्रेटरी
कुर्यन् मात्यु

NEW MILTON'S COLLEGE FOR WOMEN

Kanjiramattam Junction,

THODUPUZHA

Courses offered:-

1. P. D. C. III Group
2. P. D. C. IV Group
3. B. A. Economics
4. B. A. History
5. B. Com.
6. M. A. English
7. M. A. Economics
8. M. Com.

Tuition Classes:-

1. S. S. L. C. (All Subjects)
2. P. D. C. (English, Second Language & Subjects)
3. B. A./B. Sc. /B. Com. (English, Second Language & Subjects)
4. SPOKEN ENGLISH

N. B: Boys will be admitted at the Post Graduate level.

Specialities:-

1. Expert coaching
1. Strict discipline
3. Monthly test papers
4. Monthly progress reports
5. Regular contacts with parents
6. Palatial building
7. Calm and quiet atmosphere

PRINCIPAL

M. C. THOMAS & CO.

PIECE GOODS MERCHANTS

THODUPUZHA

★

A reputed name in Textiles in Kerala

Wholesale & retail dealers of all varieties in textiles of all leading Mills in India

Stockists: **J. J. UMBRELLAS**

Phone: Shop. 132
Res. 139

★

Best Wishes

from

S. J. SHOE MART

MARKET ROAD

THODUPUZHA

For

Chappals, Suit Cases and Umbrellas

Stockist, BSC. Trot Cushion and Witco

SWAMMY & SONS

WATCH & RADIO DEALERS

MARKET ROAD
THODUPUZHA

(Idikki Dt.)
KERALA

IDIKKI ROAD
KATTAPPANA

Best Wishes From

LILLY SOUNDS

THODUPUZHA

STANDARD COLLEGE

(Near Head Post Office)
THODUPUZHA

Offers special coaching for ENGLISH to students in B.A., B.Sc. and P.D.C. classes from the examination point of view.

OUR MOTTO is success through building up standard.

Classes handled by Mrs. Rosamma Joseph M.A. (Lit.)

Principal
S. Joseph Kappen M.A.

E & E Instalment Scheme

Thodupuzha East

തവണകളായി പണമടച്ച് നിങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള ഗൃഹോപകരണങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കുക.

മറ്റൊരു പ്രത്യേകത

സിംഗർ കമ്പനിക്കാരുടെ തയ്യൽമിഷ്യൻ, ഫാൻ മുതലായവ പകുതി തുക അടച്ച് മുൻകൂർ കരസ്ഥമാക്കുക.